Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a Nr. 2118 | 4 pagini — 20 bani | Miercuri 22 februarie 1956

Citiți în pagina 3-a

Textul prescurtat al

Cuvîntării rostită de tovarășul L. M. Kaganovici

la Congresul al XX-lea al P. C. U. S.

Tineretul în luptă pentru dezvoltarea gospodăriilor colective

Intărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective este sarcina fiecărui colectivist, sarcină prevăzută în Statutul-model. Puternică și bine dezvoltată este gospodăria colectivă în care avutul obștesc sporește neîncetat; în care, datorită muncii tuturor membrilor, producția globală și producția-marfă cresc an de an; în care, pe această bază, se asigură colectiviștilor o retribuție bună a muncii, prin ridicarea valorii zilei-muncă.

Principala condiție ca gospodăria colectivă să se dezvolte este participarea la muncă a fiecărui colectivist. Statul vine în ajutorul fiecărei gospodării colective pe diferite căi: acordarea de credite, sprijinirea lor prin S.M.T.-uri, prin ingineri și tehnicieni agronomi, înlesniri la achitarea impozitelor și cotelor, avantaje la contractări etc. Efortul unit al colectiviștilor poate asigura însă roadele bogate ale acestui ajutor.

Tinerii din gospodăria colectivă pot și trebuie să fie în rîndul colectiviștilor care realizează și depășesc minimul de zile-muncă stabilit de adunarea generală. Pentru aceasta, nu este însă deajuns să lămurim tinerilor colectiviști — în ședințe, discuții sau cu alte prilejuri — numai importanța muncii în gospodăria colectivă; trebuie găsite forme interesante și atrăgătoare pentru tineri, datorită cărora ei să simtă mai bine întreaga răspundere față de bunul mers al gospodăriei. In anul 1954, brigada a III-a a gospodăriei colective din Agriș, regiunea Baia Mare, a obținut o producție înaltă de porumb. După ce experiența înaintată a acestei brigăzi a fost împărtășită utemiștilor din gospodărie, sub îndrumarea organizației de partid, ei au luat inițiativa de a aplica metodele înaintate folosite de brigada a III-a pe toată suprafața cultivată cu porumb aplicînd metode înaintate și la îngrijirea celorlalte culturi. Inițiativa a avut darul de a atrage la muncă pe toți tinerii colectiviști. Rezultatul: în 1955 gospodăria colectivă din Agriș a obținut peste 1.800 kg. grîu și 6.000 kg. porumb la hectar. Desigur, fără o organizare exemplară, fără o muncă politică intensă, fără aplicarea agrotehnicii înaintate, asemenea recolte n-ar fi fost posibile.

Acum, în pragul primăverii, în gospodăria colectivă sînt multe de făcut. Să repari mașinile și uneltele, să pregătești și să încerci sămînța, să duci îngrășăminte la cîmp, să controlezi și să ocrotești semănăturile de toamnă — sînt lucrări care cer prezența tuturor colectiviștilor. Totuși, în unele gospodării colective mai sînt oameni care-și închipuie că iarna e timpul „de stat pe cuptor". In acest caz munca politică pentru mobilizarea tuturor colectiviștilor la lucru trebuie strîns legată de inițierea unor acțiuni concrete în această direcție. Organizația de bază U.T.M. dintr-o gospodărie colectivă ar putea chema tineretul să ia pe seama lui unele lucrări din cadrul pregătirilor pentru primăvară, ca selecționarea și tratarea semințelor, transportul îngrășămintelor naturale la cîmp, reținerea zăpezii etc.

Intr-o gospodărie socialistă mare și complexă, cum este gospodăria colectivă, succesul activității nu poate fi asigurat fără organizarea exemplară a muncii. Constituiți în brigăzi și echipe, colectiviștii muncesc mai bine, mai spornic.

In cadrul brigăzilor statutare se pot înființa, din inițiativa organizațiilor de bază U.T.M. și cu aprobarea consiliului de conducere, echipe de tineret. Punînd accent puternic pe organizarea bună a muncii și pe aplicarea metodelor agrotehnice înaintate în întrecerea socialistă, echipele de tineret pot aduce un mare aport, antrenînd în lupta pentru producții îmbelșugate pe toți tinerii colectiviști.

Lupta pentru dezvoltarea și întărirea gospodăriei colective oferă tineretului un cîmp larg pentru inițiative. In gospodăria colectivă Călărașii Vechi, regiunea București, mulți dintre îngrijitorii de animale ai gospodăriei colective sînt tineri. Ei se mîndresc de munca lor și pe bună dreptate: din valorificarea produselor animale gospodăria a obținut, anul trecut, 123.000 lei. Aceasta fără să mai socotim lîna, brînza și alte produse care au fost distribuite colectiviștilor pentru zilele-muncă prestate. Dar nu numai îndrumarea tineretului către meseria de îngrijitor de animale în gospodăria colectivă poate constitui o inițiativă a organizațiilor de bază U.T.M. Studiind amănunțit condițiile existente, organizațiile utemiste pot propune consiliilor de conducere și adunărilor generale înființarea unor noi ramuri de producție rentabile în gospodăria colectivă. Plantarea unei livezi de pomi, a unei vii, întemeierea unei prisăci — iată acțiuni la care tineretul va participa bucuros.

Tinerii mecanizatori, de multe ori ei înșiși fii de colectiviști, au răspunderi însemnate pentru dezvoltarea și întărirea continuă a gospodăriilor colective deservite. Executarea unor lucrări de bună calitate este o datorie elementară a fiecărui tînăr tractorist. Sporirea continuă a recoltelor pe pămîntul lucrat cu tractoarele și mașinile cere din partea mecanizatorilor o bună legătură nu numai cu consiliul de conducere al gospodăriei dar și cu brigăzile, cu organizația de bază U.T.M. din gospodărie. Tinerii tractoriști se pot uni cu tinerii colectiviști în găsirea de inițiative valoroase pentru sporirea producției, în echipe artistice, în munca politică pentru atragerea de noi membri în gospodăria colectivă.

Congresul al II-lea al partidului a pus în fața celor ce muncesc pe ogoare sarcina de a realiza un asemenea ritm al dezvoltării agriculturii socialiste, încît în 1960, aproximativ 60—70 la sută din producția de cereale-marfă să provină din unitățile agricole socialiste.

In raportul de activitate al C.C. al P.M.R. prezentat la Congresul al doilea al partidului se arată că întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și mărirea veniturilor colectiviștilor au o înrîurire puternică asupra țăranilor muncitori individuali și asupra celor ce fac parte din formele inferioare de cooperare în producția agricolă, influențîndu-i pe aceștia să treacă spre forme superioare.

Muncind cu pricepere și hărnicie pentru ca gospodăriile lor colective să devină unități tot mai puternice și mai bine dezvoltate, tinerii colectiviști participă nemijlocit la îndeplinirea acestei importante sarcini, la atragerea pe făgașul socialismului a noi și noi țărani muncitori.

Scînteia tineretului

HOTĂRÎREA Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la Raportul de activitate al C. C. al P. C. U. S.

(Adoptată în unanimitate la 20 februarie 1956)

După ce a ascultat și discutat raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice hotărăște:

Să aprobe în întregime și pe deplin linia politică și activitatea practică a Comitetului Central al P.C.U.S.

Congresul al XX-lea a adoptat hotărîrea de a forma Comisia pentru pregătirea proiectului dezvoltat de rezoluție a Congresului al XX-lea al Partidului Comunist cu privire la raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. Din comisie fac parte:

N. S. Hrușciov (președinte); A. B. Aristov; S. Babaev; N. I. Beliaev; I. P. Boițov; L. I. Brejnev; N. A. Bulganin; A. D. Danialov; G. A. Denisov; P. I. Doronin; E. A. Furțeva; B. Gafurov; S. D. Ignatiev; N. G. Ignatov; I. K. Jegalin; G. K. Jukov; L. M. Kaganovici; I. E. Kalnberzin; N. T. Kalcenko; I. V. Kapitonov; I. G. Kebin; A. I. Kiricenko; A. P. Kirilenko; N. V. Kiseliov; F. R. Kozlov; O. V. Kuusinen; A. N. Larionov; G. M. Malenkov; V. P. Mjavanadze; N. A. Mihailov; A. I. Mikoian; V. M. Molotov; Z. I. Muratov; I. D. Mustafaev; N. A. Muhitdinov; N. N. Organov; N. S. Patolicev; M. G. Pervuhin; K. G. Pîsin; P. K. Ponomarenko; P. N. Pospelov; I. R. Razzakov; M. Z. Saburov; Z. T. Serdiuk; A. I. Snecikus; A. I. Struev; V. M. Suslov (Krasnodar); M. A. Suslov; A. N. Șelepin; D. T. Șepilov; A. M. Școlnikov; N. M. Șvernik; F. E. Titov; S. A. Tovmasian; K. E. Voroșilov.

HOTĂRÎREA Congresului al XX-lea al P. C. U. S. cu privire la raportul de activitate al Comisiei Centrale de revizie a P. C. U. S.

Adoptată în unanimitate la 20 februarie 1956

Să se aprobe raportul de activitate al Comisiei centrale de revizie a P.C.U.S.

ȚARA SE PREGĂTEȘTE DE ALEGERI

Șefa brigăzii fruntașe

In întreaga secție se simte un miros plăcut de aluat bogat în dulciuri și bine rumenit. Muncitoarele îmbrăcate în halate albe, cu părul ascuns în bonete, trebăluiesc la mesele de lucru. In mijlocul lor se află o tînără de 28 de ani cu trăsături energice, care însă nu pot ascunde bunătatea ce la prima vedere s-ar părea că nu poate fi exteriorizată pe un chip atît de preocupat. Aleargă prin secție de colo pînă colo, dă un sfat unei malaxoriste, se oprește o clipă lîngă o stanțatoare și-i arată ce trebuie făcut pentru ca lucrul să meargă mai repede și mai ușor. O îndrăgesc toate muncitoarele din brigada pe care o conduce, o stimează și atunci cînd sînt în momente de cumpănă nu pierd prilejul să-i ceară un sfat.

— Tovarășa Ioana Vorvenci — — spun muncitoarele despre ea — nu ne este numai șefă de brigadă, ci și prietenă.

Și cum n-ar considera-o, de pildă, prietenă malaxorista Florica Rădoi? Cînd a venit prima dată în fabricile de paste făinoase „Partizanul" din Craiova nu cunoștea nici o meserie, Ioana Vorvenci a venit lîngă ea și, dovedindu-i de la început prietenie a întrebat-o:

— N-ai vrea să devii malaxoristă?

Cum să nu fi vrut? Așa că a răspuns oarecum sfioasă:

— Cum să nu vreau, dar ce trebuie să fac pentru aceasta?

— Iată ce...

Și Ioana Vorvenci a dus-o în fața unui malaxor, apoi cu răbdarea ce o caracterizează, a ajutat-o zi de zi să priceapă și să învețe tainele malaxorului. Acum, Florica Rădoi este una din cele mai bune malaxoriste de la fabricile „Partizanul". Tot așa a ajutat-o și pe Maria Birtu să devină o bună ștanțatoare.

Ca U.T.M.-istă a fost mereu printre tinerii fruntași în producție. A urmat o școală sindicală, apoi comuniștii din fabrică — atunci cînd ea a cerut acest lucru și a dovedit că merită — au primit-o în rîndurile candidaților de partid.

Dacă ai să vizitezi acum fabricile unite „Partizanul" și ai să întrebi de brigada pe care o conduce, orice muncitor are să-ți spună:

— Brigada Ioanei Vorvenci e fruntașă. Nu este lună în care să nu fi depășit norma cu 100%.

Dar orice muncitor de la această fabrică are să-ți mai spună, cu mîndrie:

— Cetățenii din circumscripția electorală orășenească nr. 37, care o cunosc și o prețuiesc, au propus-o candidată a Frontului Democrației Populare. Ii vom da cu toții votul fiindcă sîntem siguri că și în treburile obștești va ști să muncească tot atît de bine ca în fabrică

TEOFIL SILVE
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Craiova

ANCHETA PRINTRE AGITATORI NOASTRA

Ascultînd cuvîntul cetățenilor

Am citit ce a spus tovarășul Pîrvulescu despre munca sa ca agitator. Il cunosc — lucrăm doar în aceeași uzină — îi prețuesc munca și strădaniile. Mi-au plăcut inițiativele lui și felul în care muncește. Dar, uneori ceea ce face el poartă amprenta întîmplărilor care survin în drumul agitatorului. De aceea îmi iau dreptul ca un om mai în vîrstă și comunist să povestesc cîte ceva din munca mea, cu speranța că spusele mele se vor dovedi folositoare și tovarășului Pîrvulescu și altor tineri agitatori.

Strada Plăeșului — care cade în sarcina mea — nu este deosebit de lungă. Pornește din spatele Pieții Roșii și se sfîrșește la „Parcul copiilor". Incă în primele zile am mobilizat pe cetățeni și în casa unor pensionari am ținut prima consfătuire cu ei. Am citit din Decret articolele de la 1—7, apoi s-au pornit discuții. Cei peste 30 de cetățeni — majoritatea gospodine — cîți au umplut casa bătrînilor au avut fiecare cîte ceva de spus, de lămurit, de discutat. După ce toate întrebările cu privire la alegeri s-au epuizat, am trecut la chestiunile cetățenești legate de activitatea deputaților.

Am mai ținut adunări la casa de la numărul 1. Ordinea de zi: cercetarea listelor de alegători. Majoritatea oamenilor au cunoscut această datorie cetățenească și verificaseră deja dacă sînt înscriși.

Din nou pe teren. Din casă în casă am pornit pentru mobilizarea cetățenilor la întîlnirea cu candidatul, tovarășul Duță Constantin. Oamenii — gospodine, tineri, bătrîni — mă cunoșteau de acum și mă întîmpinau cu bucurie.

Mai este ceva. Am întocmit o evidență a tinerilor de pe stradă care au împlinit 18 ani. Cu aceștia voi organiza o întrunire, cu prilejul căreia le voi face cunoscut tot ce trebuie să știe despre alegerile la care vor participa pentru prima oară.

Acestea sînt doar cîteva puncte din planul de acțiune al unui agitator. El nu se sfîrșește aici, căci acolo, din mijlocul cetățenilor, izvorăsc mereu noi și noi idei de acțiune. Trebuie doar să fii în mijlocul lor, să le asculți glasurile, să le fii într-adevăr un tovarăș de încredere care să-i sprijine cu sfatul și îndemnul lui.

GHEORGHE VITAN
nichelator, secția 1 vagoane
Complexul C.F.R. „Grivița Roșie"

De ce e căutată marca fabricii?

Cînd Elena Gavrilă își mai aduce aminte de șuvoiul de lacrimi care i-a spălat obrazul acum doi ani, cînd s-a desființat Școala financiară, a cărei elevă era, își spune adesea: ce copil mic eram pe atunci! Elena n-are mai mult de 17 ani. In iarna anului 1955, din îndemnul unei prietene a luat hotărîrea să se angajeze ca muncitoare la fabrica de încălțăminte „Nicolae Bălcescu" din Capitală. Nu știa pe atunci Elena că avea să devină astăzi fruntașă pe întreprindere, stimată de întregul colectiv.

Aici la fabrică primul ei dascăl a fost Nicolae Militaru, bine cunoscut tinerilor din această ramură pentru prețioasa sa inițiativă „Cît mai multe bunuri de consum realizate din economii". Elena a făcut de la început cunoștință cu inițiativa maistrului său. Principalul —îi spunea adesea Nicolae Militaru — e organizarea locului de muncă, așezarea și combinarea corectă a tiparelor și priceperea de a mînui lama de croit.

Elena n-a avut de la început succese. Adesea lama de croit n-o asculta. Dar nu se descuraja, ci dimpotrivă. Se năștea în ea dorința de a învinge greutățile, de a-și însuși cît mai curînd măiestria profesională. Maistrul ei i-a destăinuit neîncetat tainele meseriei, cu dragoste de părinte, și nu de puține ori puteau fi văzuți aplecați asupra aceleiași mese de croit (fotografia nr. 1). E mare astăzi bucuria maistrului cînd vede succesele elevei sale. Dacă pe luna ianuarie a.c. pe întreaga întreprindere s-au economisit 17.590 decimetri pătrați de piele din care se pot confecționa 875 perechi de încălțăminte, apoi trebuie să se știe că 94 perechi sînt economisite de Nicolae Militaru și 54 perechi economisite de tînăra Elena Gavrilă.

Dar Elena Gavrilă nu-i unica tînără cu succese deosebite pe întreprindere. Aceasta cu atît mai mult cu cît la fabrica de încălțăminte „Nicolae Bălcescu", mai bine de jumătate din numărul muncitorilor sînt tineri. In întrecere, pe luna ianuarie cu brigada „8 Martie" de la întreprinderea „Kirov" din Capitală, brigada a II-a de aici, condusă de tînăra Voiciu Valeria, a ieșit cîștigătoare. Intr-o consfătuire de producție (fotografia nr. 2) tinerele analizează activitatea lor pe luna trecută. Planul de producție a fost depășit cu 70 la sută iar calitatea a crescut cu 2 la sută. Pe cine să evidențieze acum responsabila? Pe Botgros Paraschiva, pe Anghel Miorița, pe cine? La urma urmei, brigada toată a muncit cu entuziasm pentru cîștigarea întrecerii. Totuși se cade să arate că metoda Lidiei Savelieva trebuie însușită tot mai bine de către fete — controlul după fiecare fază de operație. Incălțămintea trebuie să fie trainică, ieftină și frumoasă — iată principiul după care se conduc membrele acestei brigăzi. Iar operațiile la care lucrează brigada (subțiat și căptușit fețe), sînt cît se poate de importante în vederea obținerii unor pantofi frumoși, eleganți.

Pantoful e gata? Da! Se vede aceasta după expresia feței tinerei Eugenia Papadopol, controloare de calitate (fotografia nr. 3)

Nici un pantof nu-i ambalat înainte de a fi controlat, iar pentru un defect cît de mic e dat din nou în lucru. De aceea marca fabricii de încălțăminte „Nicolae Bălcescu" din Capitală e atît de căutată.

Iată-ne acum la magazinul „Trei ursuleți" magazinul copiilor din Capitală (fotografia nr. 4). Petre Iosefina, pionieră în clasa a V-a elementară, a venit împreună cu mama în magazin să-și cumpere o pereche de pantofi. „Frumoși vreau să fie" — spune pioniera. Vînzătoarea aduce în fața copilului și a mamei mai multe perechi de pantofi. Fețele celor doi consumatori se luminează. Pantofii mîngîie ochii. „Sînt trainici și frumoși" spune vînzătoarea, produsul fabricii de încălțăminte „Nicolae Bălcescu".

GH. CIRSTEA
Foto: RADU COSTIN

A început recensămîntul populației

SUCEAVA (De la corespondentul nostru). — In multe seri, pînă la începerea recensămîntului, cei 79 de recenzori din orașul Suceava au făcut vizite cetățenilor din sectoarele unde mai tîrziu aveau să-și desfășoare activitatea.

In dimineața zilei de 21 februarie recenzorii, prezenți în sectoarele lor, au fost primiți cu bucurie. A început recensămîntul.

Recenzoarea utemistă Domnica Păduraru a plecat în sectorul unde se află și strada Luca Arbore. La toate familiile, la toate casele tînăra recenzoare este așteptată cu nerăbdare. Acum a ieșit de la familia lui Gheorghe Sagău. Ea a înregistrat pe cei 7 membri ai familiei. Dar tot în această curte i s-a adus la cunoștință că mai locuiesc încă doi muncitori. Gazda însă nu le cunoaște precis datele.

Tînăra recenzoare a fost ajutată să-i găsească la cooperativa „6 Martie" unde lucrau. Cu ajutorul cetățenilor, tînăra recenzoare a reușit ca numai pînă la orele 15 să facă 56 de înregistrări, depășind ritmul zilnic pe care-l avea planificat.

Recenzorul Vasile Lercu a avut în primire un sector separat: Hotelul de stat nr. 1. El a rămas peste noapte acolo și pînă dimineața la orele 8 avea toate înregistrările făcute.

Pînă seara tîrziu toți recenzorii au stat pe teren. Unii dintre ei ca Vasile Paveliuc, Lucia Dăscălescu și alții, pînă la amiază și-au depășit ritmul zilnic.

Recenzorii șefi îndrumă munca fiecărui recenzor, în așa fel ca această acțiune să fie terminată în timpul planificat.

In legătură cu...

Moartea lui Rocco Girasole

Intr-una din regiunile cele mai sărace ale Italiei, în provincia Potenza din Lucania, un tînăr a fost ucis. Un glonte de mitralieră a pus capăt celor 22 de ani ai săi. Faptele pe care vreau să vi le povestesc, s-au petrecut în cursul unei demonstrații a șomerilor. Alte trei persoane, dintre care un tînăr de 17 ani și un băiat de 13 ani, au rămas pe caldarîm răniți în umăr și în picior.

La demonstrația despre care am amintit, participaseră vreo 300 de șomeri, mai toți țărani săraci, muncitori agricoli fără lucru. Nu era vorba de o simplă manifestație de protest, de unul din acele „cortegii ale foamei" cum se cheamă prin părțile acestea acele demonstrații pe care șomerii — mai ales în regiunile meridionale ale țării — le fac adesea pentru a cere de lucru. Era vorba de grevă inversă: cu lopeți și cu tîrnăcoape cei 300 de șomeri porniseră să repare o stradă stricată, să găsească cu alte cuvinte ceea ce societatea și autoritățile le refuză: DE LUCRU.

Care a fost răspunsul autorităților? La locul manifestației au sosit în grabă „Jeepuri", detașamente de poliție înarmate ca pentru război și au aruncat bombe lacrimogene.

Evenimentul de față nu este nicidecum un caz izolat. Mizeria este extrem de grea, mai ales în regiunile din sudul Italiei unde șomajul crește mereu. Una din cauzele creșterii șomajului este faptul că moșierii nu respectă legile privind folosirea mîinii de lucru. Demonstrațiile, cortegiile foamei, grevele inverse s-au ținut și se țin lanț în Lucania, Puglia, Lazio și Sicilia. In provincia Matera numărul șomerilor se ridică la 10 mii, dintre care cei mai mulți sînt tineri muncitori agricoli. In Puglia sînt 96.800, aproape de două ori mai mult decît cu 3 ani și ceva în urmă. Această stare de lucruri dovedește limpede falimentul politicii guvernelor democrat-creștine în special la sate și în mod deosebit în sudul țării.

Și pretutindeni reacția poliției este aceeași: atacuri violente, focuri de armă ucigătoare.

Pe tînărul acela ucis de gloanțe îl cheamă Rocco Girasole. A fost ucis din spate, în timp ce căuta să scape de atacul banditesc al poliției. Iar noaptea, cînd biata familie de țărani veghea la căpătîiul mortului poliția a intrat cu forța și a luat cadavrul. In cursul nopții, fără autorizațiile prevăzute, tînărul ucis a fost înmormîntat pe furiș, tot de către poliție, pentru a împiedica funeraliile solemne de a doua zi.

Soarta lui Rocco Girasole nu este întîmplătoare. Ea a devenit un simbol al vieții tinerilor țărani muncitori din sudul Italiei. La începutul manifestației în care și-a găsit moartea, Rocco Girasole a fost văzut de tovarășii săi întorcîndu-se către polițiști și cu brațele date în lături, a strigat:

— Nu trageți: nu cerem decît pîine și de lucru. Și această cerință este a tuturor tinerilor șomeri din sudul Italiei.

In anii adolescenței Rocco Girasole a lucrat pe rînd ca muncitor agricol, hamal, lucrător în industrie. Anii copilăriei lui au fost ani de foame și de mizerie. Era grav bolnav așa cum sînt deobicei tinerii care ca și el, nu mănîncă decît legume, rădăcini de pe cîmp și adesea nu au nici măcar o bucată de pîine. Rocco nu știa carte. Dar prietenii lui povestesc că în fiecare zi îi ruga să-i citească presa de partid și cea a Federației Tineretului Comunist al cărui membru era. Avea o mare sete de a ști și de a învăța. Luptînd, căpătase o puternică conștiință politică.

In legătură cu moartea sa a fost deschisă o anchetă din ordinul guvernului. Dar guvernul a refuzat reprezentanților sindicatelor să participe la ea. Astfel de anchete, conduse de către însăși reprezentanții poliției s-au soldat întotdeauna în trecut cu nepedepsirea criminalilor. Ziarele marii burghezii au și început să lanseze versiunile cele mai false și mai tendențioase asupra acestei crime pentru a sprijini poliția. Guvernul a respins propunerea de a face o anchetă largă și amănunțită. Aceasta în ciuda faptului că însăși ziarul Vaticanului — în urma înfierării acestei vărsări de sînge de către masele populare — a condamnat metodele poliției și a propus o anchetă la care să participe și reprezentanții sindicatelor. Nu pot fi condamnați la moarte acei care manifestează în piețe, a recunoscut acest ziar.

Dar condamnarea la moarte fără proces — fie ea de drept sau de fapt — în piețele din sudul Italiei, continuă să fie decretată de guvernele democrat-creștine.

Moartea lui Rocco Girasole este o nouă etapă sîngeroasă în această luptă. Dar ea nu va fi zadarnică deoarece va ajuta tineretului din sud să vadă cine-i sînt dușmanii.

In satul Venosa există o lespede în amintirea unui tînăr intelectual mort acum mai bine de un secol pe baricadele lui Garibaldi.

O a doua lespede va aminti desigur moartea lui Rocco Girasole, tînăr muncitor agricol, șomer, căzut pentru idealurile care, în acești ani grei, dau naștere unei noi mișcări de renaștere a Italiei.

LUIGI PINTOR

Roma, februarie 1956

Utemiștii au dat ajutor la deszăpezire

Zilele trecute deasupra orașului Petroșani au căzut mari cantități de zăpadă. Circulația trenurilor era periclitată. Din gară, trenurile cu cărbune nu puteau pleca spre centrele industriale. La chemarea comitetului raional U.T.M. Petroșani, 180 de tineri au pornit cu entuziasm la deszăpezirea căii ferate. De asemenea ei au redat circulației linia ce duce la depoul CFR și uzina electrică locală.

Utemiștii au reușit să deszăpezească mai mulți kilometri de cale ferată. In felul acesta ei au asigurat transportarea la timp a cărbunelui, atît de necesar industriei noastre.

In această acțiune s-a evidențiat organizația de bază U.T.M. de la școala profesională de ucenici mineri din Petroșani, utemiștii de la mișcarea C.F.R. etc. care și-au făcut pe deplin datoria.

Corespondent
GAGEAN DUMITRU

In spatele cifrelor...

BALTA ALBA (de la trimişii noştri). — Pînă la 9 februarie, dată apropiată de termenul fixat pentru terminarea reparaţiilor maşinilor şi tractoarelor, situaţia reparaţiilor parcului de maşini şi tractoare de la S.M.T.-Balta Albă se prezenta în felul următor: din 32 motoare şi tractoare complecte trimise în industrie pentru reparaţii generale şi capitale au sosit în staţiune 15 motoare. Sarcina propriu-zisă de reparaţii a staţiunii era de 42 tractoare. Pînă la această dată au fost reparate 18 tractoare I.A.R. şi K.D.35. Din acestea numai două cu reparaţii generale, restul cu îngrijiri tehnice. In zilele care au rămas, mai sînt de reparat 12 tractoare, 7 din acestea necesitînd reparaţii generale.

Situaţia reparaţiilor la maşinile agricole este următoarea: din cele 34 semănători s-au reparat abia 22, din 21 remorci cisterne — 6, din 74 pluguri — 45. La cele 15 vagoane dormitor, abia s-au început reparaţiile.

Raportat pe procente, după situaţia existentă în staţiune, s-ar părea că la S.M.T. Balta Albă, reparaţiile merg bine. Aceasta e însă o impresie înşelătoare, întrucît la faţa locului lucrurile stau altfel. In jurul maşinilor şi tractoarelor ce apar în situaţie ca reparate, mai roieşte încă o armată întreagă de mecanizatori, care demontează, montează şi complectează cu piese. Despre calitatea reparaţiilor nu se poate spune încă nimic, deoarece motoarele nu au fost rodate şi nici puse la bancul de probă.

Situaţia aceasta se datoreşte în cea mai mare măsură defectuoasei organizări a muncii de reparaţii. Inginerul mecanic şef, utemistul Radu Ştefan, are încă ideia că la S.M.T. Balta Albă reparaţiile nu se pot încă organiza pe ansamble, după metoda Bugacev. Motivele invocate de el sînt multe. Care sînt însă condiţiile concrete din staţiune? In toamna anului 1955, cu vreo două luni înainte de retragerea tractoarelor din cîmp, staţiunea a preluat atelierul mecanic tip S.M.T. de la întreprinderea constructoare. Inginerul mecanic şef Radu Ştefan însă, ca şi întreaga conducere, nu s-a îngrijit din vreme de utilarea lui cu maşinile şi sculele necesare. Abia acum, cînd perioada de reparaţii se apropie de sfîrşit, se lucrează la amenajarea bancului de probă a motoarelor. Bancul de probă a pompelor de injecţie nu a funcţionat şi nu funcţionează în această perioadă. E limpede că pompele de injecţie nepuse la bancul de probă, motoarele ieşite din reparaţii şi nepuse nici ele la bancul de probă, tractoarele nerodate — nu prezintă o suficientă garanţie a calităţii reparaţiilor efectuate.

La maşinile agricole, stadiul reparaţiilor este, de asemenea, mult rămas în urmă. In zilele următoare S.M.T.-Balta Albă mai are de reparat 41 maşini agricole din prima urgenţă (pluguri şi semănători) precum şi remorci cisterne şi vagoane dormitor. O viteză de lucru dublată chiar faţă de cea actuală n-ar fi putut totuşi da garanţia ca la 20 februarie parcul de maşini agricole să fie complect reparat. Cei 9 mecanici agricoli ce lucrează la reparaţia acestor maşini ar fi trebuit să repare cam 6 maşini pe zi, ceea ce este imposibil pentru condiţiile din staţiune.

Inginerul mecanic şef şi întreaga conducere a staţiunii aduc ca argument şi faptul că nu vin oamenii la lucru. Există în staţiune mecanizatori ca Stoica Gheorghe care are 24 absenţe în luna ianuarie şi 5 în luna februarie şi Ion Z Constantin cu 16 absenţe în ianuarie şi 7 în februarie Numărul absenţelor nemotivate nu a scăzut niciodată sub 10 pe zi. Acest fapt oglindeşte însă şi slaba preocupare a organizaţiei U.T.M. pentru mobilizarea tuturor forţelor la terminarea grabnică a reparaţiilor, mai ales ţinînd seama că majoritatea lucrătorilor din staţiune sînt tineri.

Sistemul în care sînt organizate reparaţiile, constituie şi el o cauză a numărului ridicat de absenţe. Tractoarele sînt reparate de fiecare brigadă în parte. In atelierul mecanic însă, nu pot intra în reparaţie mai mult de 6-8 tractoare deodată. Or, e normal ca în perioada aceasta mecanizatorii ale căror maşini nu au intrat încă în atelier sau cei ale cărora au fost reparate, să nu mai vină zi de zi la lucru. Metoda aceasta de organizare a muncii a fărîmiţat forţele de muncă ale staţiunii, astfel că la repararea parcului de maşini agricole nu pot fi încadraţi decît mecanicii agricoli, puţini la număr.

In situaţia actuală, cu insuficienţa cadrelor cu un înalt grad de calificare, printr-o atentă studiere a condiţiilor existente, se pot totuşi înlătura unele din lipsurile semnalate. Prin măsurile pe care le va lua, conducerea staţiunii va trebui să asigure un ritm şi o calitate sporită a reparaţiilor şi o intensă mobilizare, zi de zi, a tuturor mecanizatorilor la lucru.

De curînd în sectorul forestier a fost introdusă o nouă metodă de exploatare a fagului: scoaterea lui din parchete în trunchiuri şi catarge.

Noua metodă determină creşterea procentului de lucru de la 30 la 35 la sută pe întreaga masă lemnoasă exploatată, iar preţul de cost al unui metru cub de lemn scade cu 8—12 la sută.

In fotografie: se execută transportul buştenilor din depozitul intermediar la rampa de încărcare.

LA CURSUL AGROTEHNIC

Casa-laborator a gospodăriei colective din satul Nisipari, raionul Medgidia, a devenit locul de întîlnire a multor colectivişti.

Cursul agrotehnic al colectivei, condus de inginera agronom Maria Duţă, se desfăşoară cu participarea unui mare număr de membri ai gospodăriei.

1 După predarea lecţiei urmează proiecţii de diafilme. Inginera Maria Duţă pregăteşte aparatul pentru o nouă proiecţie.

2 Cele discutate în laborator sînt verificate practic pe teren. Ascultînd sfatul tinerei inginere cursanţii fac controlul culturii de grîu de toamnă.

Foto: GH. CIOROBEA

Intîmplarea cu tancul părăsit

Vara trecută, un grup de tineri de la G.A.S. Mînăstirea, raionul Olteniţa, regiunea Bucureşti, obişnuiau să se scalde în Dunăre într-un loc anume. Intr-una din zile, unul dintre tineri îndrăznind mai spre fundul apei, a nimerit pe gura deschisă a unei turele de tanc şi era gata-gata să rămînă acolo. Faptul acesta nu i-a înspăimîntat pe tineri, ci i-a făcut să se gîndească la o treabă foarte îndrăzneaţă. Locul de scăldătoare n-a fost părăsit. El a devenit curînd un adevărat şantier.

Tancul aruncat în Dunăre s-a dovedit a nu fi singurul. In Dunăre, băieţii au mai descoperit şi alte tancuri rămase de pe vremea cînd o unitate a armatelor hitleriste a fost încolţită aici.

Indrăzneala băieţilor a adus un folos însemnat patriei dăruindu-i o cantitate preţioasă de fier vechi.

Interesul tinerilor din regiunea Bucureşti pentru strîngerea şi expedierea fierului vechi s-a dovedit în ultimul timp a fi mereu în creştere — fapt care a situat regiunea pe primele locuri în ultima etapă a acţiunii de colectare a fierului vechi. Acesta a fost prilejul cu care comitetul regional U.T.M. Bucureşti a analizat într-o şedinţă recentă felul în care se desfăşoară această acţiune în rîndul tinerilor din regiune.

In şedinţa aceasta s-a relevat faptul că pe lîngă cele 75 000 ore de muncă voluntară efectuate la diferite lucrări de folos obştesc, tinerii din regiunea Bucureşti au colectat 1.669.899 kg. fier vechi. Aceasta dovedeşte posibilităţile mereu sporite pe care le au tinerii în colectarea metalelor vechi.

S-a stabilit totodată în şedinţă că în desfăşurarea acestei acţiuni sînt multe rămîneri în urmă faţă de posibilităţile existente şi că în multe locuri, la unele comitete raionale U.T.M., ca de pildă la Călăraşi, Zimnicea, Brăneşti, Domneşti, Vidra şi altele, interesul faţă de această acţiune a fost mult scăzut.

Un singur fapt poate suplini orice alte argumente; organizaţia de bază U.T.M. din Potlogi, raionul Titu, a colectat 22 000 kg. fier vechi, cantitate care depăşeşte pe aceea pe care au colectat-o la un loc, tinerii din raioanele Zimnicea, Brăneşti, Vidra, Domneşti şi Călăraşi.

Dacă într-o singură comună s-a putut găsi mai mult fier vechi decît au colectat tinerii din patru raioane, înseamnă că rezervele de fier vechi sînt cu mult mai mari decît cele pe care caută să le justifice reprezentanţii respectivelor comitete raionale U.T.M. şi mai înseamnă că singurul factor care a făcut ca aceste rezerve de fier vechi să nu fie valorificate este inexistenţa unui interes faţă de această acţiune.

Poate că acţiunea aceasta nu prezintă un aşa grad de importanţă încît să suscite interesul respectivilor activişti? Dar este bine cunoscut faptul că economia noastră naţională nu se poate dezvolta decît pe baza creşterii continue a industriei grele şi în special a celei constructoare de maşini. Ca să produci maşini ai nevoie în primul rînd de metal. Şi, ştie astăzi oricine că necesităţile de metal ale industriei metalurgice prelucrătoare sînt mai mari decît producţia de oţel a ţării noastre existentă în prezent.

Fierul vechi este o materie primă strict necesară în producţia de oţel.

Acţiunea de colectare a fierului vechi este de aceea o acţiune profund patriotică pe care era şi firesc s-o îmbrăţişeze tineretul. Lucrul acesta trebuie să-l înţeleagă bine şi activiştii comitetelor raionale U.T.M. amintite ca şi unele organe ale I.C.M. şi „Centrocoop" care mai creează pe alocuri greutăţi serioase în recepţionarea şi expedierea fierului vechi şi în special a aceluia colectat de tinerii satelor.

Şi acum, după ce ştiţi toate acestea, trebuie să mai aflaţi că din raionul Călăraşi n-a plecat spre cuptoarele Siemens Martin nici un kilogram de fier vechi, nici un şurub, nici măcar o peniţă veche cu care activiştii comitetului raional U.T.M. au scris atîtea rapoarte de activitate.

Şedinţa a avut drept rezultat o însufleţire simţită în rîndurile activiştilor comitetelor raionale U.T.M. care au fost de faţă, pentru că întîmplător, tot în această şedinţă, au putut fi auzite multe angajamente frumoase din partea unor reprezentanţi ai comitetelor raionale. Aşa, de pildă, asistenţa a putut reţine cuvintele tovarăşului prim-secretar al comitetului raional U.T.M. Răcari prin care acesta s-a angajat în numele comitetului raional U.T.M. să muncească pentru colectarea de către tinerii raionului a unei cantităţi de 100 000 kg. fier vechi pînă la 1 Mai. Aceasta s-a întîmplat în minutele imediat următoare înmînării drapelului de raion fruntaş în colectarea şi expedierea metalelor vechi comitetului raional U.T.M. Răcari.

Pentru ultima perioadă a acţiunii de colectare a fierului vechi, comitetul regional U.T.M. Bucureşti a împărţit celor care s-au distins în această acţiune (comitetelor raionale U.T.M., organizaţiilor de bază U.T.M. şi tinerilor) importante premii. Ele au constat din aparate de radio, acordeoane, patefoane, mingi de fotbal, echipament sportiv, ceasuri de mînă „Pobeda", mandoline, viori şi multe altele.

Toţi participanţii au plecat de la şedinţă cu convingerea că acţiunii de colectare şi expediere a metalelor vechi i se va acorda pe viitor o atenţie sporită, convingere pe care o împărtăşim şi noi.

M. CARANFIL

Şi-au dat mîna pentru o colaborare rodnică

Cred că orice om îndrăgostit de meseria lui, care-şi iubeşte locul de muncă, are întrucîtva impresia că tocmai acolo se întîlnesc cele mai importante probleme ale universului. Pentru mine, cel puţin, Şcoala elementară de fete nr. 120 — care, la drept vorbind, e o şcoală asemănătoare cu atîtea altele — este centrul unui vast cerc de preocupări care cuprinde foarte mulţi oameni. Dacă privesc, dimineaţa, de la fereastra cancelariei, porţiunea de stradă din faţa şcolii, nu pot să mă îndoiesc de asta: copiii intră, unul după altul, vin oameni maturi grăbiţi — profesorii — din tramvai un părinte îşi urmăreşte grijuliu copilul — ce va face azi? — o fată tînără — poate o absolventă a şcolii? — întoarce mergînd de multe ori capul, pînă nu mai poate descifra tăbliţa de pe zid... Toţi oamenii aceştia au un gînd, încrezător şi mîndru, pentru munca ce se desfăşoară aici. Şi, în cea surile de peste zi, în care un strungar poate strunji atîtea sute de piese sau un tractorist poate ara atîtea hectare, continuăm ani în şir o muncă în care nu putem socoti nici chiar în milimetri cu cît am înaintat în conştiinţa unui copil sau în procente cu cît a devenit mai cult.

Poate tocmai de aceea munca aceasta ni se pare atît de gingaşă, atît de migăloasă; n-aş putea crede ca cineva s-o întreprindă singur. In şcoala noastră, cei care contribuie la educarea copiilor şi-au dat mîna pentru o colaborare rodnică Aş vrea să mă opresc asupra colaborării între conducerea şcolii şi instructorul de pionieri. Această colaborare este singurul factor în stare să asigure o justă orientare organizaţiei politice a copiilor.

In fapt, şcoala — profesorii — şi organizaţia de pionieri urmăresc acelaşi scop; mijloacele de influenţare asupra copiilor sînt însă variate. Tocmai de aceea, colaborarea lor este atît de necesară.

Mai în glumă, mai în serios, noi obişnuim în şcoală să spunem că am avut noroc: tovarăşa instructoare care ne-a fost repartizată anul acesta — tovarăşa Constanţa Matache — este un om a cărui trăsătură principală este aceea că te poţi bizui pe ea. E adevărat, e tînără şi nu are încă multă experienţă; supleneşte însă aceasta faptul că e veşnic activă, bogată în idei şi iniţiative

Am urmărit-o de la începutul anului cu atenţie: era doar omul cu care trebuia să colaborez. De dimineaţa şi pînă seara în şcoală, muncea cu tot avîntul firii ei în cîte o acţiune, nu lăsa nimic deoparte, prefera chiar să facă totul cu mîinile ei. A venit şi primul consiliu pedagogic. Spre durerea şi surprinderea ei, nu toată lumea era mulţumită Elanul i-l apreciau toţi, dar ochii mai experimentaţi ai profesorilor izbutiseră să-i vadă inegalităţile, în consecvenţele: tonul uneori exagerat de familiar, alteori prea dur faţă de copii, tendinţa nejustă de a face singură totul în locul copiilor, de a nu cere sfatul şi ajutorul tovarăşilor diriginţi. Şi poate că tocmai aici a fost partea ei cea mai bună: Constanţa Matache a înţeles că noi, toţi cei adunaţi la discuţie în jurul mesei lungi din cancelarie, îi sîntem tovarăşi de muncă, că deşi nu mai avem 20 de ani nu sîntem mai puţin interesaţi ca munca organizaţiei de pionieri să meargă bine. De atunci nici o acţiune, importantă sau măruntă, de perspectivă sau de moment nu s-a desfăşurat unilateral. Organizaţia de pionieri a venit în ajutorul şcolii şi şcoala în ajutorul organizaţiei de pionieri. C'te exemple nu se pot da! Micul meu birou a fost de nenumărate ori, atunci cînd nu mai era nimeni în şcoală, locul unor discuţii despre viitor, începutul unor acţiuni folositoare.

Preocupată de crearea la copii a deprinderii pentru un studiu perseverent, pentru o viaţă ordonată, am discutat cu tovarăşa instructoare problema copiilor care nu-şi făceau temele regulat, nu-şi păstrau cărţile şi caietele curate etc. Aşa se întîmpla cu pionierele clasei a IV-a A, Ecaterina Economu, Simona Miţulescu, Maria Olteanu, Mariana Mehedinţeanu Erau alte pioniere şi şcolăriţe care, la materiile mai grele cum ar fi matematica sau limba rusa, obişnuiau să-şi copieze temele de pe la colege înainte de intrarea tovarăşilor profesori în clasă Grupele de pionieri din clasele a V-a A şi a VI-a B au criticat cazurile elevilor Drăgoi Victoria şi Skoda Elvira organizînd apoi controlul efectuării temelor.

Aceeaşi colaborare rodnică ne-a făcut să ne dăm seama ce acţiuni interesante şi instructive se pot organiza în sprijinul procesului de învăţămînt. De pildă, clasa a VII-a A rămăsese în urmă cu studiul la geografie. Tovarăşa instructoare, studentă a secţiei de ştiinţe naturale şi geografie a Institutului pedagogic, a citit cîteva lucrări de control şi le-a satirizat la gazeta de perete Acum se pregăteşte în şcoală înfiinţarea unui cerc combinat de geografie, care va avea şedinţe foarte interesante, organizînd, de pildă, studiul unei regiuni — de la referate pînă la proiecţii de peisaj, port, audiţii de muzică populară şi dansuri din regiunea respectivă. Toate acestea au ca scop ridicarea nivelului clasei la geografie, creşterea preocupării pentru studiul acestei discipline.

Pionierele şi-au manifestat dorinţa de a sta de vorbă cu scriitori. O delegaţie de pionieri a invitat în unitate pe tovarăşii Dan Deşliu şi Nina Cassian, care au stat de vorbă cu pionierii şi de la care aceştia au cerut cuviincios şi cu curaj mai multă literatură pentru copii. Mult timp după aceea, aceste întîlniri au format obiectul convorbirilor lor, le-au dat preocupări interesante şi le-au îmbogăţit cunoştinţele.

Orientarea muncii organizaţiei de pionieri nu s-a făcut de altfel la întîmplare. Planul organizaţiei a fost discutat în consiliile pedagogice, pus de acord cu planurile diriginţilor. Aceasta a făcut să existe o concentrare de forţă spre punctele principale, să se preîntîmpine împrăştierea, risipa de energie şi timp Ca să dau un singur exemplu: la sfîrşitul primului pătrar, diriginţii erau alarmaţi de situaţia proastă la învăţătură a copiilor de la Casa de copii nr 6.

Tovarăşa instructoare s-a îngrijit să acorde mai multă atenţie copiilor de la cămin. Paralel cu noi, care ne am îngrijit să li se acorde condiţii mai bune de învăţătură, pionierii i-au antrenat în acţiuni interesante, i-au ajutat să înveţe etc.

N-aş vrea să închei înainte de a vorbi şi despre o altă latură a activităţii lor, de loc secundară — activitatea gospodărească, care dovedeşte faptul că noi pregătim nu numai oameni culţi, ci şi oameni cu dragoste pentru muncă, vrednici, cu iniţiativă. Ce bucurie pentru conducerea unei şcoli de fete — ca fiecare din absolvente să fie harnică şi pricepută! După terminarea orelor de curs, într-o seară, la obişnuitul raid prin clase am găsit în clasa a V-a o grupă de pioniere spălînd băncile, făcînd curăţenie, agitîndu-se vesele, fără să facă însă gălăgie. In clasă cu ele nu era nici tovarăşa instructoare, nici tovarăşa dirigintă. „Avem adunare de grupă", au răspuns fetele întrebării mele. Altă dată, un grup de pioniere a aflat că este necesar să fie curăţate cărămizile care servesc la construirea unui zid pentru mărirea unei clase şi pînă seara tîrziu nu le-am putut scoate din şcoală. La colectarea fierului vechi au muncit cu entuziasm, la strîngerea sticluţelor goale de asemenea. Ori, este limpede că toate acestea nu vin din senin, ci sînt rezultatul muncii complexe de educaţie care se desfăşoară în şcoală.

Sîntem acum la jumătatea drumului În faţă ne stau ca o mare încercare examenele de sfîrşit de an. Fiecare dintre noi, profesorii, ne gîndim la ele de parcă nu le-am privi de la catedră, ci din bancă; de fapt, ele vor fi o apreciere a muncii noastre. Discutam, mai zilele trecute, cu tovarăşa instructoare, care a luat toate examenele cu „foarte bine" în această sesiune. Imi spunea că n-a terminat, că simte şi ea că se va prezenta la examen ca fiecare elevă. Se pare că vom lua calificative bune şi de data aceasta, deoarece şi pentru aceste examene ne pregătim împreună. Doar şi bucuria succesului va fi comună, aşa cum sînt zilele de muncă, eforturile, greutăţile şi micile necazuri.

MARIANA IONESCU,
directoarea Şcolii elementare de 7 ani nr. 120-fete — Bucureşti

Din activitatea organizaţiilor de tineret frăţeşti

Educarea tineretului din R. P. Ungară în spiritul adevăratului patriotism

Uniunea Tineretului Muncitor din R.P. Ungară desfăşoară o activitate intensă de educare comunistă a tineretului muncitor şi studios. Organizaţia de tineret din R.P. Ungară acordă o atenţie deosebită educării tinerilor în spiritul patriotismului şi al internaţionalismului socialist, combaterii influenţelor dăunătoare ale naţionalismului burghez şi şovinismului. De curînd, în cadrul unei şedinţe a C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor (D.I.S.Z.) din R.P. Ungară, au fost dezbătute problemele educaţiei în rîndurile tinerilor din facultăţi şi institute de învăţămînt superior.

Ziarul „Szabad Ifjuság", organ central al Uniunii Tineretului Muncitor din R.P. Ungară, a publicat textul raportului prezentat la plenară de tovarăşul Gosztonyi János, secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor din R.P.U. Mai jos, publicăm un extras dintr-un capitol al raportului apărut sub titlul: „Inarmaţi cu ideile adevăratului patriotism, ducem lupta împotriva concepţiilor naţionaliste, şovine".

„Ca urmare a activităţii desfăşurate de anumite elemente duşmănoase, precum şi a devierii de dreapta — se arată în raport — în universităţi şi şcolile superioare, în rîndurile tineretului studenţesc au început să apară diferite concepţii naţionaliste, şovine". Subliniindu-se caracterul dăunător al concepţiilor naţionaliste şovine, în raport se arată că ele se manifestă sub forme variate. Bunăoară, studenţii sînt revoltaţi cînd vreun sportiv sau vreo echipă maghiară a suferit o înfrîngere. „Dar forma cea mai gravă de manifestare a acestor concepţii dăunătoare iese în evidenţă însă atunci cînd unii încep să discute problema frontierelor şi a minorităţii naţionale maghiare de dincolo de frontierele noastre".

„Unii studenţi pun întrebarea: cum este cu putinţă că noi condamnăm tratatul de pace de la Trianon, îl considerăm nejust, iar în acelaşi timp, recunoaştem şi considerăm just tratatul de la Paris încheiat după cel de-al doilea război mondial; deşi acest tratat a restabilit aceleaşi frontiere, cum este posibil ca noi să declarăm că din partea noastră această problemă este închisă odată pentru totdeauna?"

Raportul subliniază că răspunsul just la aceste întrebări nu poate fi dat decît de pe poziţiile marxism-leninismului. Aprecierea celor două tratate trebuie făcută în raport de condiţiile istorice concrete în care au fost încheiate şi în această privinţă este clar că ele se deosebesc în mod principial.

„După primul război mondial, tratatele de pace au fost dictate de imperialiştii învingători. In vederea realizării scopurilor lor, ei au procedat în aşa fel ca — în primul rînd în dauna Ungariei care trecuse cu puţin timp înainte printr-o revoluţie proletară—noile frontiere ale statelor naţionale să contribuie la ascuţirea la maximum a tendinţelor naţionaliste şi şovine. Ei au căutat să aţîţe statele dunărene unele împotriva celorlalte. In acelaşi timp, imperialiştii urmăreau să se folosească de aceste state în crearea unui front comun împotriva Uniunii Sovietice".

In situaţia istorică de după cel de-al doilea război mondial principial diferită de cea anterioară, la stabilirea condiţiilor de pace au fost aplicate principii cu totul noi, mai ales faţă de statele dunărene. Intre altele, raportul menţionează la loc de frunte că, după cel de-al doilea război mondial ţările de democraţie populară vecine cu Ungaria — ţări în care, sub conducerea partidelor comuniste şi muncitoreşti, puterea a trecut în mod definitiv în mîinile clasei muncitoare — au rezolvat problema minorităţilor maghiare pe baza principiilor leniniste. „In Romînia, ţară cu cea mai numeroasă minoritate naţională maghiară, a luat fiinţă o regiune autonomă maghiară. In această ţară, funcţionează o serie întreagă de universităţi, de şcoli superioare şi medii cu limba de predare maghiară Există teatre maghiare, se tipăresc cărţi în limba maghiară etc.".

„Sînt oare cunoscute aceste fapte? Desigur că sînt cunoscute Atunci se pune, pe drept cuvînt, întrebarea: Cine are interes să ridice din nou problema naţională? **Cui foloseşte acest lucru?** Nouă poporului muncitor maghiar? Fireşte că nu. Acest lucru aduce doar apă la moara duşmanului, nu foloseşte decît duşmanului de clasă, rămăşiţelor burgheziei înfrînte..."

„Noi ştim bine — se arată în raport — că studenţii care încearcă să ridice problema tratatelor de pace şi a frontierelor, în marea lor majoritate, sînt tineri cinstiţi, victime ale propriei lor dezorientări sau ale activităţii conştiente a duşmanului. Tocmai din această cauză trebuie demascaţi fără cruţare iniţiatorii acestei propagande destructive. Trebuie demascaţi reprezentanţii şi exponenţii claselor exploatatoare ale căror fapte din ultimele decenii n-au fost decît trădări mişeleşti de patrie".

Tovarăşul Gosztonyi János subliniază rolul important al Partidului celor ce muncesc din Ungaria în lupta pentru apărarea consecventă a intereselor poporului, a independenţei naţionale împotriva acaparatorilor imperialişti interesaţi în subjugarea şi învrăjbirea ţărilor mici. „Dacă ţara noastră este azi liberă şi puternică, dacă nu mai sîntem la cheremul puterilor imperialiste, acest lucru se datoreşte luptelor duse de partidul nostru. La fel, nu putem să uităm că ţara noastră îşi datoreşte libertatea, puterea şi suveranitatea faptului că a fost eliberată de Uniunea Sovietică. Uriaşa putere a Uniunii Sovietice, prietenia veşnică, indestructibilă a popoarelor sovietic şi ungar ne fac puternici şi invincibili".

„Imperialiştii şi agenţii lor din ţară ar dori ca roata istoriei să se întoarcă înapoi Ei ar dori să aducă înapoi trecutul blestemat şi să provoace dezbinare între noi şi vecinii noştri. Dar nu vor reuşi".

„Din experienţa dureroasă a veacurilor, am învăţat că „Dunărea-Oltul — la fel au graiul". Astăzi, poetul nu mai trebuie să strige de durere: „De ce din mii de frînte doruri / Nu creşte o uriaşă vrere? / Cînd slavă-ungară sau valahă / Durerea-i, vai, tot o durere".

„Noi am clarificat odată pentru totdeauna toate problemele noastre comune cu celelalte popoare dunărene. Durerea ungară, romînă şi slavă este pe veci de domeniul trecutului. Cei mai buni fii ai naţiunii noastre şi-au exprimat de nenumărate ori în trecut mîhnirea că poporul ungar trăieşte singur, fără prieteni în bazinul dunărean. Astăzi, la hotarele noastre se află o serie întreagă de ţări prietene. Astăzi, nu mai trebuie să ne ferim de vecinii noştri pentru a putea menţine rezultatele dezvoltării noastre sociale, aşa cum nu odată a fost cazul în trecut. Cu popoarele ţărilor de democraţie populară nu ne uneşte numai durerea noastră istorică comună, dar ne unesc şi luptele, scopurile şi bucuriile care sînt de asemenea comune".

Educarea tinerei generaţii în spiritul adevăratului patriotism, mobilizarea maselor de tineri la lupta pentru demascarea şi combaterea manifestărilor naţionaliste contribue la întărirea continuă a legăturilor de prietenie ale tineretului maghiar cu tineretul din ţările vecine de democraţie populară.

PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

Secretar inactiv înlocuit

Tovarăşul Dumitrache Mihai secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din gospodăria colectivă Dor Mărunt, raionul Lehliu, a fost trimis la o şcoală de brigadieri de cîmp pe timp de 6 luni.

In lipsa sa i-a ţinut locul tovarăşul Dorcă Ştefan. Firesc ar fi fost ca acesta să se ocupe de întreaga activitate a tinerilor din această organizaţie, să întreprindă diferite acţiuni, să îndrume şi să controleze munca dusă de membrii comitetului acestei organizaţii.

Insă, după cum se arată în scrisoarea unui corespondent trimisă la redacţia noastră, tovarăşul Dorcă Ştefan nu a făcut nimic în această direcţie.

Comitetul raional U.T.M. Lehliu care a primit spre rezolvare semnalul critic trimis de redacţia noastră, a constatat justeţea celor scrise de corespondent şi a înlocuit pe tovarăşul Dorcă Ştefan din munca de secretar al organizaţiei de bază U.T.M. In locul lui a fost numit tovarăşul Răduţă Mărgărit In urma acestei schimbări, munca organizaţiei U.T.M din gospodăria colectivă Dor Mărunt s-a îmbunătăţit simţitor.

Ni se semnalează din Timişoara...

...La baia publică „Neptun" din Timişoara, apa din putini e la fel de tulbure ca şi cea a rîului Bega. După o baie cu o asemenea apă în loc să devii curat, mai rău te murdăreşti. Cetăţenii oraşului Timişoara ce vin la această baie sînt nevoiţi să se spele cu asemenea apă. Cauza nu trebuie căutată departe: apa este murdară deoarece cazanele băii „Neptun" sînt ruginite.

...Cînd vii dinspre piaţa Kutl treci peste Bega, mai precis treci peste podul ce uneşte cele două maluri ale rîului. Podul e trainic dar la cele două capete ale sale are trepte de lemn. De aici provin necazurile. Unele trepte sînt rupte iar altele s-au şubrezit Aşa că în zilele cu ceaţă ori ploioase, sau pur şi simplu seara, trecătorii sînt supuşi unor serioase riscuri.

...Există în Timişoara o piaţă care se numeşte „Avram Iancu". De fapt „piaţă" i se spune în glumă, deoarece dacă am lua lucrurile în serios, vara ar trebui să i se spună „ştrandul" Avram Iancu, iar iarna „patinoarul" Avram Iancu. Aceasta din pricina imensei băltoace ce se află acolo.

Am dori tare mult să ştim părerea competentă a sfatului popular: schimbă numele pieţei sau înlătură băltoaca?

Corespondent
ELIAS EMIL

CULTURA FIZICĂ *şi sport*

Fotbaliştii la grea încercare

Aşa sînt copii de azi. Indrăgesc cartea, laboratorul, sînt la curent cu toate amănuntele activităţii sportive. Intîlneşti uneori puştani mai dezgheţaţi care-ţi înşiră fără greşeală recordurile ţării şi tot ei comentează cu aprindere ultimele rezultate la hochei...

De curînd ei au pus la grea încercare „pregătirea tactică" a lui Victor Dumitrescu şi Tătaru din echipa de fotbal a Casei Centrale a Armatei...

Cum? Iată o scurtă poveste despre ...fotbal.

...Intr-o dimineaţă geroasă de februarie, doi fotbalişti de la C.C.A., Victor Dumitrescu şi Tătaru au venit în mijlocul pionierilor. In sala intimă a Teatrului Palatului Pionierilor s-au încins discuţii aprinse.

— Aveţi echipă de juniori? a întrebat unul din pionieri.

— Fără echipă de juniori noi nu ne-am putea considera fotbalişti. Avem echipă de juniori şi chiar... echipă de pitici. Noi, fotbaliştii din prima echipă, ne interesăm personal de creşterea lor. Vă închipuiţi doar că ei, juniorii şi piticii vor forma echipa noastră de mîine!

Pionierii au prins mai mult curaj. Din te miri ce, se nasc întrebări cu miez sănătos. In faţă, în primele rînduri, s-a ridicat un pionier înalt, bine format: Ion Carabeţeanu.

— Aş dori să întreb şi eu ceva. Noi pionierii sîntem prezenţi aproape la toate întîlnirile de fotbal. Am urmărit şi meciul cu Polonia. Care a fost cauza că Toma a apărat atît de slab?

In sală murmurul a străbătut ca un fir viu, de la un capăt la altul. „I-a pus în încurcătură", i-a şoptit un pionier tovarăşului său. Victor Dumitrescu a zîmbit însă şi i-a răspuns: „Toma este unul din portarii noştri talentaţi. Mult timp el a fost socotit portarul „naţionalei" noastre. Apăra excelent, era calm şi sigur. Pentru meciul cu R. P. Polonă însă, el n-a avut o pregătire corespunzătoare. Lipsa de activitate, căci trebuie să ştiţi, el n-a apărat multă vreme poarta echipei noastre, şi apoi încrederea exagerată în forţele sale, iată care cred eu că au fost cauzele principale". A urmat apoi o avalanşe de întrebări. Dacă se întîmpla să respingă zeci de atacuri ale echipei adverse, fără îndoială că Victor Dumitrescu şi coechipierul său ar fi avut o sarcină mult mai uşoară. Să ai oaspeţi doi fotbalişti cu renume şi să nu tragi foloase? Cu gîndul acesta nu s-ar fi putut împăca pionierii. Mai ales că acum încep pregătirile şi n-au să-i mai întîlnească decît la meciurile de campionat.

Da, uitasem: Victor Dumitrescu şi Tătaru şi-au dat întîlnire cu pionierii la prima ieşire în aer liber. După lecţia teoretică, urmează lecţia practică!

A. V.

Spartachiada de iarnă a tineretului

Spartachiada de iarnă a tineretului s-a bucurat de un deosebit succes şi la uzinele „1 Mai" Ploeşti. Numeroşi tineri din uzină au participat la concursuri.

Fotografia noastră reprezintă un aspect de la întrecerile de şah. La prima masă strungarii M. Seon şi Gheorghe Preda.

Lucrările celui de al XX-lea Congres al P. C. U. S.

Cuvîntarea tovarăşului L. M. Kaganovici

MOSCOVA 21 (Agerpres). — Textul prescurtat al cuvîntării rostite de L. M. Kaganovici în şedinţa din după amiaza zilei de 18 februarie a Congresului al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Tovarăşi! Importanţa raportului de activitate al Comitetului Central, ca şi importanţa însuşi Congresului al 20-lea, depăşesc cu mult cadrul partidului, cadrul ţării noastre. Aceasta se explică prin faptul că partidul nostru conduce puternicul stat sovietic, care are un rol important în politica internaţională şi care exercită o influenţă din ce în ce mai hotărîtoare asupra desfăşurării evenimentelor mondiale. Aceasta se explică şi prin faptul că Congresul al 20-lea s-a întrunit într-o etapă nouă, de cea mai mare importanţă, a construirii comunismului, pe care o desfăşoară poporul sovietic sub conducerea partidului nostru.

Raportul de activitate al C. C. prezentat de tov. N. S. Hruşciov a demonstrat în mod viu şi convingător nesecata forţă creatoare de care dispune partidul nostru bolşevic, puternic, iubit de popor (Aplauze).

Perioada la care se referă raportul a fost o perioadă complexă şi grea în viaţa partidului şi a ţării.

Trebuie să reamintim că puţin timp după Congresul al 19-lea duşmanii U.R.S.S., duşmanii comunismului, duşmanii păcii scontau în mod perfid o criză în partidul nostru, în conducerea lui, o dezbinare între clasa muncitoare şi ţărănime, între popoarele statului nostru multinaţional.

Acum întreaga lume vede cum au eşuat lamentabil, pentru a nu ştiu cîta oară, planurile prezicătorilor isterici ai imperialismului şi ale stăpînilor lor.

Marele partid de 7.000.000 de oameni a întîmpinat al XX-lea Congres al său, sudat printr-o unitate de monolit, strîns unit în jurul Comitetului său Central leninist şi al Prezidiului său, care înfăptuieşte în mod consecvent principiul conducerii colective. **(Aplauze furtunoase).**

S-a întărit nemăsurat de mult alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea colhoznică şi prietenia popoarelor ţării noastre. Poporul sovietic s-a unit şi mai strîns în jurul Partidului nostru.

Folosind metoda bolşevică încercată a criticii şi autocriticii curajoase, partidul şi Comitetul său Central au soluţionat în mod just cele mai mari şi complexe probleme, care se puneau în mod acut în faţa partidului şi a ţării.

A fost demascată şi lichidată cu îndrăzneală şi hotărîre activitatea criminală a bandei fascisto-provocatoare a lui Beria. In felul acesta au fost întărite partidul şi statul sovietic.

In mod temeinic şi cu o profunzime principială a fost scoasă la iveală serioasa disproporţie dintre creşterea industriei, necesităţile poporului şi rămînerea în urmă a agriculturii, au fost elaborate, şi într-o anumită măsură s-au şi înfăptuit măsuri pentru remedierea situaţiei din agricultură

A fost ridicată la o nouă înălţime problema progresului tehnic în industrie, în transporturi şi în agricultură. Au fost elaborate măsuri pentru remedierea situaţiei şi lichidarea lipsurilor în industrie.

Luînd în considerare în chip marxist-leninist condiţiile şi împrejurările actuale s-a desfăşurat cu curaj o vastă iniţiativă activă în politica externă sovietică, în lupta pentru pace.

Principalul rezultat pe care-l constată Congresul al XX-lea al partidului este faptul că popoarele Uniunii Sovietice, sub conducerea partidului, bizuindu-se pe succesele industrializării ţării şi colectivizării agriculturii, au îndeplinit cu succes şi înainte de termen cel de al 5-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale.

S-a făcut un nou şi mare pas înainte pe calea ridicării bunăstării materiale a poporului şi a construcţiei victorioase a comunismului.

Marea Republică Populară Chineză şi celelalte ţări de democraţie populară: Republica Populară Polonă, Republica Cehoslovacă, Republica Populară Ungară, Republica Populară Romînă, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Albania, Republica Democrată Germană, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Populară Mongolă şi Republica Democrată Vietnam au întărit şi mai mult legăturile de veşnică prietenie frăţească cu Uniunea Sovietică — principala forţă conducătoare a puternicului lagăr socialist.

Statul Sovietic a repurtat victorii serioase în lupta pentru pace, securitate şi prietenia popoarelor din lumea întreagă.

Organul suprem al partidului — Congresul al XX-lea — are toate temeiurile să aprobe cu mare satisfacţie activitatea Comitetului Central al partidului care conduce cu succes partidul şi întregul popor pe calea trasată de marele Lenin. **(Aplauze prelungite).**

I.

In raportul de activitate al C.C. este înfăţişat tabloul grăitor şi este dată o profundă analiză marxistă importantelor realizări ale partidului în lupta lui pentru pacea generală, securitatea internaţională, prietenia între popoare, pentru coexistenţa paşnică a tuturor statelor, indiferent de orînduirea lor social-politică.

Succesele politicii noastre externe se datoresc faptului că Comitetul Central aplică just şi consecvent înţeleapta politică leninistă.

Forţa politicii externe a partidului nostru rezidă în aceea că ea este profund ştiinţifică, că ea se bazează pe analiza leninistă a imperialismului, ca fiind capitalism muribund şi în putrefacţie. Descoperind legile fireşti ale evoluţiei economice şi politice mondiale, ţinînd seama de schimbările intervenite în raportul de forţe al claselor pe arena internaţională, partidul şi guvernul nostru ridică la timp şi rezolvă cu succes mereu noi şi noi probleme, asigură consolidarea poziţiilor U.R.S.S. şi a întregului lagăr socialist, iar aceasta înseamnă slăbirea poziţiilor imperialismului.

In perioada dintre Congresele al XIX-lea şi al XX-lea ale partidului a crescut foarte mult prestigiul internaţional al Uniunii Sovietice şi influenţa ei asupra desfăşurării evenimentelor mondiale, s-au întărit poziţiile internaţionale ale ţărilor lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. şi Republica Populară Chineză. Au fost restabilite relaţiile prieteneşti şi frăţeşti cu Iugoslavia.

Pe de altă parte s-a agravat criza generală a capitalismului, trosneşte din toate încheieturile sistemul colonial al imperialismului.

Schimbările fundamentale pe arena mondială creează perspective şi condiţii şi mai favorabile intensificării luptei pentru coexistenţa paşnică a statelor cu orînduire socială diferită, pentru preîntîmpinarea războiului.

De aceea, aplicînd marxism-leninismul în mod creator şi nu dogmatic, dialectic şi nu metafizic, ţinînd seama de schimbările petrecute, în raportul C.C. prezentat de tov. N. S. Hruşciov sînt puse în prezent în mod just într-un chip nou, probleme de cea mai mare importanţă.

Acestea sînt problemele coexistenţei paşnice, ale posibilităţii preîntîmpinării războiului şi ale formelor şi căilor de trecere la socialism. Toate sînt strîns legate între ele.

O însemnătate hotărîtoare o are problema războiului şi a păcii deoarece ea este o problemă arzătoare, de importanţă vitală pentru zeci şi sute de milioane de oameni din toate colţurile globului pămîntesc care au trecut în secolul al 20-lea prin două războaie mondiale.

Forţa hotărîtoare care stă în calea dezlănţuirii de noi războaie sînt popoarele. Iar greutatea specifică a acestei forţe, voinţa de pace a popoarelor, hotărîrea lor nestrămutată de a nu îngădui un nou război mondial, nimicitor, au crescut nemăsurat de mult în ultima perioadă. Iată de ce este indiscutabil justă concluzia trasă din aprecierea actualului raport de forţe că nu există o inevitabilitate fatală a războiului.

Posibilitatea preîntîmpinării războiului, posibilitate spre care tindem, va fi cu atît mai reală cu cît vom demasca mai viguros forţele reacţionare agresive ale imperialismului, vom lupta pentru dezarmare, iar atît timp cît nu s-a realizat un acord cu privire la dezarmare, vom întări puterea de apărare a patriei noastre, vom perfecţiona vitezele noastre forţe armate, vom transforma Uniunea Sovietică într-un bastion tot mai puternic şi mai de nădejde al păcii generale, al securităţii şi prieteniei popoarelor! **(Aplauze prelungite).**

Este de mare importanţă istorică faptul că în favoarea coexistenţei paşnice a tuturor statelor, indiferent de orînduirea lor social-politică, se pronunţă legate printr-o strînsă prietenie frăţească popoarele unor mari puteri — Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Republica India, precum şi ale multor altor ţări.

Analizînd perspectivele dezvoltării mondiale, Lenin scria acum 33 de ani în articolul său „Mai bine mai puţin, dar mai bine":

„Deznodămîntul luptei depinde, în ultima analiză, de faptul că Rusia, India, China etc. formează imensa majoritate a populaţiei. Şi tocmai această majoritate a populaţiei este antrenată neobişnuit de repede, în ultimii ani, în lupta pentru eliberarea sa; în acest sens nu poate exista nici o umbră de îndoială asupra deznodămîntului final al luptei duse pe plan mondial. In acest sens, victoria definitivă a socialismului este absolut şi pe deplin asigurată" (Lenin, Opere alese, vol. 2. pag. 867, 868 E.S.P.L.P., 1954, ed. II-a).

In prezent, întreaga lume vede cum se adeveresc şi această previziune ştiinţifică a lui Vladimir Ilici Lenin, geniu al omenirii. **(Aplauze furtunoase).**

Dacă Lenin ar fi putut vedea cum popoarele Indiei au întîmpinat pe solii statului sovietic socialist — pe tovarăşii Hruşciov şi Bulganin, şi apropierea politică care s-a creat între U.R.S.S., Republica Populară Chineză şi Republica India, el ar fi spus cu bucurie: „Asta e ceea ce am visat". **(Aplauze).**

Are o mare importanţă faptul că în sînul ţărilor capitaliste se agravează contradicţiile de clasă, se intensifică lupta clasei muncitoare şi a maselor largi populare nu numai pentru interesele lor economice, ci şi împotriva cursei înarmărilor, pentru pace, pentru slăbirea încordării în relaţiile internaţionale.

Creşte năzuinţa clasei muncitoare spre unitate, spre unirea tuturor forţelor patriotice şi democratice în vederea apărării independenţei naţionale şi a renunţării la subordonarea faţă de imperialismul străin. Toate acestea s-au manifestat deosebit de clar în Franţa şi în Italia, unde partidele comuniste au repurtat în alegerile parlamentare victorii strălucite, care bucură în mod sincer partidul nostru şi întregul popor sovietic! **(Aplauze).**

Stăm ca întotdeauna pe poziţiile noastre revoluţionare de clasă. Socialismul va înlocui în mod inevitabil capitalismul, numai socialismul va izbăvi popoarele de ororile exploatării, oprimării, pauperizării, războaielor, crizelor, şomajului etc.

Dar problema formelor trecerii spre socialism trebuie rezolvată în mod concret în funcţie de fiecare ţară, ţinînd seama de noua experienţă istorică.

Aceasta este măreaţa experienţă a Chinei şi a ţărilor de democraţie populară. Sprijinindu-se pe mişcarea revoluţionară de masă a proletariatului, a maselor de oameni ai muncii, în aceste ţări puterea populară construieşte victorios socialismul folosind totodată şi formele parlamentare, cărora le dă un conţinut nou — cel al democraţiei populare. Poporul sovietic şi partidul nostru se bucură din toată inima de victoriile istorice ale fraţilor noştri. In prezent se creează şi astfel de condiţie hotărîtoare cum este conducerea politică a clasei muncitoare avînd în frunte avangarda sa revoluţionară. **(Aplauze).**

Toate acestea au devenit posibile mulţumită faptului că în U.R.S.S. a biruit socialismul. In prezent, cînd forţele socialismului au devenit ţări care cuprind aproape jumătate din omenire, au fost create condiţii favorabile pentru posibilitatea trecerii la socialism a unor ţări, în anumite condiţii şi fără război civil.

Noi admitem posibilitatea folosirii formelor parlamentare prin cucerirea unei majorităţi solide, care să se sprijine pe mişcarea revoluţionară de masă a proletariatului care, în frunte cu avangarda sa revoluţionară, să înfăptuiască conducerea politică a tuturor oamenilor muncii.

In actualele condiţii istorice capătă o deosebită importanţă principiile strategice şi tactice leniniste, expuse în deosebi în minunata lucrare a lui Lenin „Stîngismul — boala copilăriei comunismului".

Problemele principiale ale actualei evoluţii internaţionale expuse în raportul de activitate al C.C. au o foarte mare importanţă teoretică şi politică practică nu numai pentru partidul nostru, ci şi pentru toate partidele comuniste şi muncitoreşti frăţeşti.

Ţinînd seama de situaţia internaţională schimbată şi sprijinindu-se pe năzuinţa crescîndă a clasei muncitoare spre unitate, pe năzuinţa tuturor forţelor progresiste cu adevărat democratice spre unificare în lupta pentru independenţa naţională şi progres social, pentru pace, împotriva războiului, partidele noastre frăţeşti pot realiza succese importante.

Să urăm deci din toată inima partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti succese în realizarea unităţii clasei muncitoare, în lupta lor nobilă pentru pace, pentru socialism. **(Aplauze).**

Este mai presus de orice îndoială că Congresul al XX-lea al partidului va aproba problemele principiale indicate în raportul de activitate al C.C. expuse de tov. N. S. Hruşciov. O astfel de hotărîre a Congresului al XX-lea va consolida şi mai mult poziţiile partidului nostru şi ale statului sovietic în lupta pentru coexistenţa paşnică, pentru preîntîmpinarea războiului, pentru prietenia popoarelor din întreaga lume, pentru unitatea clasei muncitoare în lupta pentru socialism **(Aplauze furtunoase).**

II.

Tovarăşi! Noi am consolidat şi am îmbunătăţit situaţia noastră internaţională şi datorită faptului că, sprijinindu-ne pe o industrie foarte dezvoltată, în primul rînd nu am rămas în urmă ci în anumite privinţe am depăşit S.U.A. în domeniul celei mai moderne producţii pentru apărare şi, în al doilea rînd, am întărit situaţia politică internă a ţării am realizat succese serioase în dezvoltarea agriculturii, industriei.

După Congresul al 19-lea al partidului, C.C cu toată principialitatea şi energia bolşevică a elaborat, adoptat şi înfăptuieşte o serie de importante hotărîri istorice în domeniul agriculturii.

Partidul şi Comitetul său Central au întreprins o acţiune mare şi importantă îndreptînd aproape 30.000 de lucrători de seamă în calitate de preşedinţi în colhozurile rămase în urmă pentru a le întări.

In domeniul industriei C.C al partidului şi guvernul au elaborat şi au realizat în perioada la care se referă raportul de activitate o serie de măsuri importante menite să asigure îndeplinirea şi depăşirea cu succes a sarcinilor celui de-al cincilea plan cincinal, stabilite de Congresul al XIX-lea al Partidului.

O deosebit de mare importanţă a avut-o hotărîrea plenarei C.C al P.C.U.S. din iulie 1955, care indică calea principală pentru dezvoltarea continuă a industriei socialiste şi în special a celei grele, temelie de nezdruncinat a dezvoltării întregii economii, întăririi capacităţii de apărare a ţării, avîntului agriculturii şi dezvoltării industriei producătoare de bunuri de consum popular.

Aceasta este calea progresului tehnic înfăptuit pe baza introducerii largi a tehnicii noi şi a realizărilor ştiinţei sovietice şi mondiale şi a ridicării considerabile pe această bază a productivităţii muncii. Realizarea hotărîrilor C.C. cu privire la industrie şi agricultură, a sarcinilor celui de-al şaselea plan cincinal vor asigura un nou salt al economiei noastre socialiste şi un ritm accelerat de trecere a ţării de la socialism la comunism.

III.

Creşterea economiei naţionale a ţării noastre, continua dezvoltare puternică a industriei grele, realizarea măsurilor importante adoptate de partid şi guvern pentru avîntul agriculturii, sporirea producţiei articolelor de consum popular — acest întreg nou avînt al economiei socialiste este legat indisolubil şi depinde în măsură considerabilă de un nou avînt al transporturilor.

Transportul, la fel ca şi întreaga noastră industrie glorioasă şi agricultura aflată în plin avînt, s-a prezentat la cel de-al XX-lea Congres al Partidului cu realizări serioase.

Deşi transporturile noastre satisfac în prezent necesităţile economiei naţionale ar fi nejust să nu vedem lipsurile pe care le au căile ferate în activitatea lor.

Pentru satisfacerea deplină a necesităţilor de transport ale economiei, lucrătorii din transporturi şi în primul rînd feroviarii trebuie să mărească capacitatea de trafic şi de transport a căilor ferate şi să-şi concentreze în deosebi eforturile asupra lichidării înapoierii tehnice a transporturilor, asupra reconstrucţiei şi îmbunătăţirii activităţii lor.

Comitetul Central al Partidului a pus just şi categoric problema trecerii rapide a căilor ferate la tracţiunea electrică, ceea ce constituie o verigă importantă a reutilării tehnice a transportului feroviar şi a dezvoltării lui pe baza tehnicii celei mai înalte.

Probleme tot atît de mari se pun şi transportului pe apă. Cel mai mare avantaj al economiei socialiste este posibilitatea unei cooperări şi colaborări planificate şi cît mai efective a tuturor mijloacelor de transport, care să acţioneze ca o reţea de transport unică a U.R.S.S.

Greutatea specifică a transportului mai eftin — transportul pe apă şi prin conducte — este încă redusă. In deosebi sînt folosite în mod nesatisfăcător pentru transporturi locale aşa-numitele rîuri mici.

In domeniul transportului auto dispunem de puţine automobile puternice şi în special de remorci. Trebuie să introducem autocamioane mai puternice cu o capacitate de 10-20 de tone şi chiar mai mult.

Trebuie să spunem că avem puţine şosele moderne. Problema dezvoltării reţelei de şosele aşteaptă să fie rezolvată. In domeniul construcţiei, reparaţiei şi întreţinerii drumurilor trebuie să aibă o mare însemnătate iniţiativa locală.

Reconstrucţia tehnică a transporturilor va trebui în primul rînd să aibă un mare efect în ce priveşte sporirea vitezei de circulaţie, ceea ce are o mare însemnătate pentru economia naţională.

IV.

Problema vitezei şi economiei de timp are în general o însemnătate pentru întreaga economie naţională. Marx scria că „la o economie de timp se reduce în ultimă analiză întreaga economie... Economia de timp, la fel ca şi repartiţia planică a timpului de lucru între diferitele ramuri ale producţiei, rămîne prima lege economică la baza producţiei colective". (Arhiva K. Marx şi F. Engels, Vol. IV. pag. 119).

Aceasta are o mare însemnătate în special în condiţiile înfăptuirii lozincii marelui Lenin de a ajunge din urmă şi de a depăşi din punct de vedere economic, adică din punct de vedere al producţiei pe cap de locuitor, principalele ţări capitaliste.

In anii care au trecut de cînd a fost formulată această lozincă, cu excepţia perioadei războiului cînd principala sarcină era de a-l ajunge din urmă pe Hitler la Berlin şi de a-l goni în mormînt — ceea ce a fost îndeplinit în mod strălucit de glorioasa noastră armată — noi am înaintat considerabil în realizarea acestei sarcini de a ajunge din urmă şi de a depăşi ţările capitaliste şi am redus rămînerea în urmă faţă de principalele ţări capitaliste în ce priveşte producţia pe cap de locuitor.

Rezolvarea sarcinii de a ajunge din urmă şi de a depăşi ţările capitaliste este asigurată printr-un ritm mai înalt de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. în comparaţie cu ţările capitaliste, prin legile de dezvoltare a socialismului, diferite de cele ale capitalismului.

Economia socialistă este mai economică decît cea capitalistă în primul rînd din cauza faptului că ea nu cunoaşte pierderile din domeniul producţiei şi circulaţiei, specifice capitalismului datorite crizelor, şomajului, anarhiei în producţie şi concurenţei.

Deşi la noi există multe pierderi atît în producţie cît şi în circulaţie, noi cunoaştem însă calea reducerii lor şi vom lupta cu succes pentru reducerea şi lichidarea lor. Această cale este regimul de economii în toate sferele de activitate. Regimul de economii rămîne ca şi în trecut cea mai importantă sarcină a muncii partidului, a aparatului de stat, a întregii economii naţionale. Este vorba de micşorarea cheltuielilor în sfera neproductivă, de micşorarea cheltuielilor de conducere, de reducerea şi îmbunătăţirea activităţii aparatului, de micşorarea cheltuielilor de circulaţie şi transport, care nu creează noi bunuri materiale.

Este vorba de problema cea mai importantă şi cea mai mare: economisirea cheltuielilor de muncă vie şi materializată în producţie, ceea ce îşi găseşte expresia în principalul indice calitativ al producţiei socialiste, în reducerea preţului de cost.

Rezolvarea sarcinii economice fundamentale poate fi asigurată numai obţinîndu-se o productivitate a muncii mai ridicată decît în capitalism.

Trubadurii capitalismului contemporan fac acum mult zgomot în jurul lozincii ridicării productivităţii muncii pe baza „spiritului unităţii industriale" a patronilor şi muncitorilor. Acesta este un cîntec vechi într-o variantă nouă, întrucît productivitatea muncii interesează pe capitalişti nu ca mijloc de îmbunătăţire a vieţii societăţii în ansamblu, ci ca mijloc de sporire a supraprofiturilor capitaliste.

Pentru noi, pentru lagărul socialist, creşterea productivităţii muncii are o importanţă hotărîtoare în sporirea producţiei economiei naţionale, ca mijloc de ridicare a bunăstării materiale a poporului.

In perioada 1913-1955 productivitatea muncii în industria U.R.S.S. a crescut de opt ori, iar dacă se ţine seama de reducerea zilei de muncă, de zece ori.

Am fi putut însă obţine mai mult dacă sarcina în ce priveşte productivitatea muncii ar fi fost îndeplinită în întregime în cincinalul trecut de toate întreprinderile şi de industrie în ansamblu.

Pentru a valorifica rezervele existente ale creşterii productivităţii muncii este necesar, desigur, să se introducă mai rapid tehnica nouă, fapt căruia în perioada la care se referă raportul Comitetul Central i-a acordat o deosebită atenţie: a convocat o conferinţă specială, a convocat activul lucrătorilor din industrie, a analizat profund această problemă la plenara din iulie 1955 a C.C., a trimis organizaţiilor de partid o scrisoare specială.

In anii cincinalelor, economia naţională a fost înzestrată pe scară largă cu mijloace tehnice noi. Aceasta a permis să se mecanizeze principalele lucrări care cer un volum mare de muncă. Dar pînă acum încă un număr considerabil de muncitori industriali lucrează manual. Aceasta se explică nu numai prin numărul insuficient de mecanisme şi prin desfăşurarea nesatisfăcătoare a lucrărilor de creare şi adaptare a noi maşini şi mecanisme, ci şi prin aceea că în multe ramuri considerate mecanizate, mecanizarea cuprinde de fapt numai cîteva operaţii principale.

Prin urmare, principala noastră sarcină în domeniul mecanizării lucrărilor este introducerea mecanizării complexe.

Un factor important al ridicării productivităţii muncii, trebuie să devină automatizarea producţiei.

Sarcina introducerii de mijloace tehnice noi şi a mecanizării lucrărilor grele şi a acelora care cer un volum mare de muncă se referă nu numai la industrie, transport şi construcţii, ci şi la agricultură.

V.

Dar oricît de puternică ar fi tehnica nouă, fără munca omului ea este moartă. Or, influenţa activă a muncii asupra mijloacelor de producţie depinde de forma socială a muncii.

Relaţiile de producţie în ţara noastră şi în ţările care construiesc socialismul, deschid cîmp liber pentru dezvoltarea producţiei sociale şi creează condiţii pentru desfăşurarea permanentă a activităţii creatoare în muncă a maselor muncitoare însăşi, pentru dezvoltarea întrecerii socialiste. Lenin considera că organizarea întrecerii este o importantă sarcină de stat.

Intrecerea socialistă a devenit în U.R.S.S. o cauză a întregului popor şi succesele noastre sînt într-o măsură considerabilă rezultatul întrecerii socialiste de masă.

Ar fi însă nejust să nu se vadă că cu toate aceste rezultate indiscutabile, există multe lipsuri serioase care împiedică dezvoltarea întrecerii socialiste şi care o pot împiedica şi mai mult pe viitor. Principala lipsă constă în aceea că într-o serie de ramuri ale producţiei este puţin răspîndită experienţa înaintată a inovatorilor în producţie — fruntaşi în întrecerea socialistă.

Uneori sînt citate date după care în ce priveşte nivelul productivităţii individuale a muncii rămînem încă în urmă faţă de S.U.A. Este însă un fapt că într-o serie de ramuri ale industriei şi transportului, inovatorii noştri în producţie au obţinut, iar într-o serie de cazuri au întrecut chiar productivitatea muncii profesiunilor corespunzătoare din S.U.A. Aceasta dovedeşte că dacă se va introduce larg experienţa inovatorilor, noi putem ajunge repede din urmă şi depăşi S.U.A. şi în ce priveşte nivelul productivităţii muncii. Dar în întreprinderi şi chiar în ministere se manifestă de obicei o atitudine birocratică faţă de introducerea în masă a metodelor inovatorilor.

Problema introducerii experienţei înaintate în producţie trebuie să devină o chestiune de stat, aceasta trebuie să devină o lege în conformitate cu indicaţiile marelui Lenin care a spus: „pentru ca puterea exemplului să devină în primul rînd un model moral — iar apoi şi unul introdus prin constrîngere..."

Particularităţile actualei etape a dezvoltării întrecerii socialiste sînt determinate de creşterea considerabilă a înzestrării tehnice a economiei naţionale, de ridicarea nivelului tehnico-cultural al clasei muncitoare şi de nivelul sporit al productivităţii muncii. In aceste condiţii noi, au crescut şi s-au transformat înşişi inovatorii în producţie. Intrecerea socialistă s-a ridicat pe o nouă treaptă, mult mai înaltă. Aceasta cere un alt nivel, mai înalt de conducere şi organizare.

Totodată, avem lipsuri serioase în ce priveşte organizarea întrecerii socialiste de masă. Cele mai importante din aceste lipsuri sînt următoarele:

Indicaţiile leniniste cu privire la asigurarea publicităţii şi a comparării rezultatelor întrecerii au fost încălcate. Popularizarea rezultatelor întrecerii a slăbit. Luarea de către muncitori a angajamentelor individuale a scăzut, fapt care duce la scăderea răspunderii morale a fiecărui om în parte pentru angajamentele socialiste asumate în faţa colectivului.

Stimularea morală şi materială a rezultatelor obţinute în întrecere este insuficientă, sînt puţin folosite numeroasele forme de încurajare morală, trebuie să spunem că puţini muncitori-fruntaşi în întrecere sînt decoraţi cu ordine şi medalii pentru realizări remarcabile în producţie. Adesea sînt repartizate în mod nejust fondurile primite de întreprinderi în baza rezultatelor întrecerii socialiste unionale.

Nu întotdeauna se apreciază după merit iniţiativa inginerilor şi tehnicienilor care au depus o muncă intensă pentru asigurarea succesului muncitorilor-fruntaşi. Această lipsă este deosebit de intolerabilă în actuala fază a întrecerii, cînd realizările muncitorilor în domeniul perfecţionării tehnicii şi tehnologiei, al îmbunătăţirii organizării muncii şi a producţiei, sînt pur şi simplu de neconceput fără o colaborare strînsă cu inginerii şi tehnicienii, fără o conducere din partea lor.

Lipsurile serioase în ce priveşte organizarea muncii şi producţiei, care împiedică întrecerea socialistă, se manifestă în primul rînd în lipsa de ritmicitate în muncă în decursul lunii şi chiar în decursul zilei de muncă, munca în asalt în ultima decadă a lunii, în mari pierderi ale timpului de lucru, care în medie reprezintă în industrie o oră la fiecare muncitor, iar uneori o oră şi jumătate şi chiar două ore pe zi.

Aceste lipsuri devin cu totul intolerabile în prezent. Partidul nostru a adoptat hotărîrea importantă cu privire la introducerea zilei de lucru de şapte ore. Sîntem convinşi că muncitorul nostru sovietic va răspunde la această hotărîre istorică a partidului său printr-un şi mai mare eroism în muncă pentru binele patriei şi succesul comunismului. **(Aplauze).**

Dar pentru a obţine acest lucru trebuie lichidate uriaşele pierderi ale timpului de lucru care există în prezent.

VI.

Creşterea mai rapidă a productivităţii muncii şi dezvoltarea întrecerii socialiste sînt împiedicate serios nu numai de lipsurile sus-menţionate, ci şi de lipsurile grave care există în organizarea salarizării şi a normării muncii

A avut dreptate tovarăşul N. S. Hruşciov cînd a spus că problema salariilor este încurcată. In prezent, noi ne străduim s-o descurcăm. Aceasta este o problemă serioasă.

Marile lipsuri existente în prezent în întreaga organizare a salarizării şi care frînează dezvoltarea productivităţii muncii, ridică necesitatea urgentă de a se pune ordine în acest domeniu, de a se pregăti minuţios şi de a se aplica reforma tarifară a salarizării, normarea muncii. Acesta nu este un lucru uşor, este nevoie de timp şi poate şi de mijloace, dar el trebuie neapărat făcut.

O sarcină importantă este îndeplinirea admirabilei hotărîri a C.C cu privire la majorarea salariilor lucrătorilor cu salarii mici. Aceasta va avea o mare importanţă pentru ridicarea nivelului de trai al acestor categorii de lucrători.

Toate problemele ce se discută la Congres pe marginea raportului de activitate al C.C. şi apropiata discutare a Proiectului de Directive cu privire la cel de-al şaselea plan cincinal, privesc interesele vitale ale tuturor oamenilor muncii din ţara noastră.

Nu ne îndoim că eroica noastră clasă muncitoare, ţărănimea colhoznică, toţi oamenii muncii — constructori ai comunismului, vor răspunde la această grijă a partidului şi guvernului lor printr-un nou avînt al activităţii creatoare, vor întări puterea patriei noastre şi ne vor apropia şi mai mult de victoria comunismului. **(Aplauze îndelungate).**

VII.

In ţara noastră se creează în prezent posibilităţi obiective favorabile accelerării ritmului de trecere de la socialism la comunism. Traducerea în fapt a acestor posibilităţi depinde în măsură hotărîtoare de un factor subiectiv, de ridicarea în toate domeniile vieţii economice şi politice a nivelului muncii de conducere şi de pregătire culturală a celor ce conduc.

Deosebit de important este rolul sindicatelor, ca organizaţia cea mai de masă a clasei muncitoare, care leagă partidul nostru de clasă.

Plenara din iulie a C.C. al partidului a subliniat necesitatea îmbunătăţirii muncii sindicatelor în ceea ce priveşte conducerea întrecerii socialiste, înlăturarea formalismului în acest domeniu, în ceea ce priveşte o mai largă răspîndire a experienţei muncitorilor fruntaşi şi inovatorilor în producţie, pentru întărirea disciplinei în muncă, în lupta pentru ridicarea productivităţii muncii şi a bunăstării materiale a muncitorilor şi funcţionarilor.

Minunatele victorii cu care partidul nostru a întîmpinat Congresul al XX-lea al P.C.U.S. subliniază cu o nouă tărie măreţia şi rolul hotărîtor al partidului nostru ca principală forţă însufleţitoare şi organizatoare a societăţii sovietice constructoare a comunismului.

Organizaţiile de partid trebuie să îmbunătăţească conducerea muncii organelor sindicale şi a celorlalte organizaţii de masă, fără a se substitui lor şi fără a le micşora răspunderea.

Insuşindu-şi temeinic tehnica şi economia producţiei, organizaţiile de partid trebuie să conducă şi să îndrume activitatea crescîndă şi iniţiativa creatoare a muncitorilor, colhoznicilor, intelectualităţii populare pentru a lărgi întrecerea socialistă, pentru a introduce şi folosi mai bine tehnica nouă, metodele inovatorilor, pentru a spori productivitatea muncii, pentru a ridica buna starea lor materială şi nivelul lor cultural.

Legătura strînsă şi indisolubilă cu masele, priceperea de a-şi pleca urechea la glasul lor, de a descoperi nevoile lor urgente, nu numai de a învăţa masele, ci şi de a învăţa de la ele — a fost întotdeauna şi rămîne unul din cele mai importante izvoare ale forţei şi invincibilităţii partidului nostru. Un bun bolşevic este în primul rînd un bun organizator al maselor.

Activitatea C.C. în perioada la care se referă raportul constituie un exemplu viu al legăturii cu viaţa, cu masele, al priceperii de a exprima şi de a traduce în viaţă iniţiativa lor creatoare şi năzuinţele lor.

Deşi partidul şi guvernul au obţinut anumite succese în lupta pentru îmbunătăţirea şi ieftinirea aparatului de stat, în activitatea acestuia mai dăinuie încă lipsuri serioase. Principala lipsă constă în faptul că o parte din cadrele conducătoare ale aparatului de stat este insuficient legată de mase, de viaţă şi suferă de birocratism.

Trebuie obţinut ca lucrătorii cu munci de conducere, începînd cu ministerele şi terminînd cu întreprinderile, colhozurile, S.M.T.-urile şi sovhozurile să fie mai des la locurile de producţie, să ia cuvîntul în faţa muncitorilor şi colhoznicilor, să răspundă la întrebările acute care îi interesează şi îi frămîntă. Atunci, şi conducătorii înşişi vor pune cu mai multă ascuţime problemele muncii lor.

Aş vrea să mai subliniez o problemă, care după mine este importantă. Există mari deficienţe în examinarea scrisorilor şi reclamaţiilor oamenilor muncii. Trebuie obţinut ca conducătorii să-i primească pe oamenii muncii, să ia cunoştinţă de scrisorile, reclamaţiile şi sugestiile lor, să reacţioneze atent şi operativ la acestea.

Oamenii sovietici, oamenii muncii au fost întotdeauna şi rămîn în centrul atenţiei partidului nostru. Partidul nu are şi nu poate avea alte interese decît interesele poporului, decît lupta pentru fericirea tuturor oamenilor muncii. Tocmai de aceea poporul iubeşte, sprijină şi va sprijini iubitul său partid comunist. **(Aplauze prelungite).**

VIII.

Faptul că în toate domeniile construcţiei noastre de stat şi economice există numeroase cadre calificate, oamenii devotaţi fără margini partidului şi poporului, constituie cea mai mare cucerire a noastră şi totodată una din garanţiile cele mai importante ale rezolvării cu succes a sarcinilor ce ne stau în faţă în cel de al şaselea cincinal. Acum trebuie desfăşurată cu şi mai mare forţă munca în vederea creşterii calitative a acestor cadre, în vederea ridicării nivelului lor tehnic, politic şi economic.

In această ordine de idei are o uriaşă însemnătate punerea ascuţită în raportul de activitate prezentat de tov. N. S. Hruşciov a problemei intensificării muncii ideologice a partidului, a lichidării ruperii teoriei de practică şi a practicii de teorie. Indreptarea lipsurilor care există în acest domeniu în spiritul cerinţelor Comitetului Central va da fără îndoială roade. Cadrele îşi vor ridica nivelul teoretic şi vor rezolva cu mai mult succes sarcinile construirii comunismului. De pe urma acestui lucru va cîştiga teoria care se va îmbogăţi cu experienţă nouă, cu practica construcţiei comuniste, va cîştiga şi practica, care va fi mai bine oglindită de teorie.

Raportul Comitetului Central a fost făcut la un înalt nivel ideologic şi teoretic şi aceasta oglindeşte pe deplin activitatea C. C. în perioada la care se referă raportul şi întreaga viaţă a partidului.

Se ştie că în această perioadă, C. C. a examinat şi a ridicat o serie de importante probleme principiale şi teoretice. Acestea au fost problemele legate de căile de dezvoltare continuă a industriei noastre grele, de aprecierea etapei actuale a construcţiei comuniste, problemele politicii internaţionale şi altele.

După Congresul al 19-lea al partidului, Comitetul Central a ridicat cu curaj (mă refer la curajul ideologic principial, teoretic) problema luptei împotriva cultului personalităţii. Aceasta nu este o problemă uşoară. Dar C. C. a dat la această problemă un răspuns just, marxist-leninist, partinic. Cultul personalităţii este un cult dăunător, el micşorează importanţa maselor, a partidului şi a cadrelor sale conducătoare.

Restabilirea normelor leniniste ale vieţii interne de partid, elaborate în decurs de decenii de luptă a partidului şi care constituie baza întregii activităţi a partidului ca principală forţă inspiratoare şi organizatoare a societăţii sovietice ce construieşte victorios comunismul, a contribuit şi va contribui într-o măsură şi mai mare la întărirea unităţii partidului **(Aplauze).**

Tovarăşi! Pentru Congresul al 20-lea al partidului, caracteristic este faptul că, bazîndu-se pe succesele realizate, el are posibilitate de a desfăşura programul practic de creare în timpul cel mai scurt din punct de vedere istoric, a unei abundenţe de mărfuri industriale şi alimentare, el are posibilitatea de a desfăşura un program de accelerare a trecerii de la socialism la comunism.

Prin aceasta, Congresul al 20-lea al P.C.U.S. marchează o etapă nouă, superioară, a luptei partidului pentru traducerea în viaţă a genialului plan leninist de construire a societăţii comuniste. Congresul al 20-lea va intra în istoria partidului ca un Congres al constructorilor victorioşi ai comunismului **(Aplauze furtunoase).**

Raportul de activitate al Comitetului Central şi Proiectul de Directive al Congresului al 20-lea cu privire la cel de al şaselea plan cincinal deschid o perspectivă măreaţă pentru grăbirea progresului ţării noastre în domeniul tehnicii, economiei, vieţii sociale, culturale, ştiinţifice, în domeniul avîntului bunăstării poporului sovietic, al întăririi puterii statului socialist. Această perspectivă ridică pe culmi şi mai înalte partidul nostru şi patria noastră în ochii popoarelor din lumea întreagă, sădeşte în inima fiecărui comunist, a fiecărui om sovietic sentimentul de legitimă mîndrie patriotică şi de bucurie **(Aplauze).**

De acest patriotism sovietic este legat în mod indisolubil internaţionalismul nostru proletar, deoarece noi construim comunismul în strînsă colaborare frăţească cu marele popor chinez, cu oamenii muncii din ţările de democraţie populară, bucurîndu-ne de simpatia şi sprijinul oamenilor muncii din toate ţările lumii **(Aplauze).**

In perioada la care se referă raportul a fost odată mai mult verificată forţa partidului nostru, forţa conducerii sale. Şi această verificare a arătat că poporul are un partid leninist sudat, unit, credincios lui. Partidul are un Comitet Central leninist puternic, strîns unit, călit în lupte, demn de marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice **(Aplauze prelungite).**

Sub conducerea Comitetului Central leninist, marele nostru partid, puternic prin unitatea sa, şi, sub conducerea lui, eroicele popoare ale Uniunii Sovietice vor obţine victoria deplină a comunismului **(Aplauze furtunoase).**

„Scînteia tineretului"
22 februarie 1956 pag. 3-a

Lucrările celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S.

Şedinţa din seara zilei de 20 februarie

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: Şedinţa din seara zilei de 20 februarie a Congresului al XX-lea al P.C.U.S. a fost prezidată de M. A. Suslov. Primul a luat cuvîntul A. N. Şelepin, secretar al C.C. al U.T.C.L. al U.R.S.S. El a vorbit despre uriaşa însemnătate a Congresului partidului pentru tineretul sovietic, precum şi despre activitatea organizaţiilor comsomoliste.

In raportul Comitetului Central al partidului se dă o înaltă apreciere activităţii Comsomolului, a tineretului sovietic. Această apreciere impune obligaţii deosebite. Comsomolul, tineretul sovietic — a spus A. N. Şelepin — asigură Congresul că-şi vor consacra toate forţele, cunoştinţele şi energia slujirii fără preget a marii cauze a construirii societăţii comuniste în ţara noastră.

Comsomolul se prezintă la Congresul al XX-lea al partidului şi mai strîns unit în jurul P.C.U.S. şi al Comitetului său Central leninist. In perioada care a trecut de la Congresul al XIX-lea, peste 8 milioane de tineri şi tinere au devenit membri ai U.T.C.L. al U.R.S.S. In prezent Comsomolul numără în rîndurile sale 18,5 milioane de membri. In ultimul timp organizaţiile comsomoliste au trimis zeci de mii de comsomolişti pe şantierele uzinelor de prefabricate din beton armat, pe şantierele hidrocentralelor de la Kuibîşev şi Stalingrad, precum şi în Donbas.

La chemarea partidului, 350.000 de tineri patrioţi au plecat în regiunile de valorificare a pămînturilor înţelenite şi virgine. Comsomolul va participa activ la înfăptuirea prevederilor celui de al şaselea plan cincinal. Tineretul intenţionează să preia patronajul asupra lucrărilor de construcţie a centralelor atomo-electrice şi a hidrocentralei de la Bratsk — cea mai mare din lume.

A. N. Şelepin a vorbit în continuare despre măsurile pe care intenţionează să le înfăptuiască C.C. al U.T.C.L. al U.R.S.S. pentru îmbunătăţirea muncii de educaţie comunistă, a activităţii culturii fizice şi al activităţii sportive, despre necesitatea creării unei reţele de diferite cluburi pentru tineret, a organizării unei asociaţii unionale de turism.

Comsomolul, a arătat în încheiere tov. Şelepin, îşi va perfecţiona şi de acum înainte munca pentru a educa şi mai bine tineretul în spiritul comunismului, al devotamentului faţă de Patrie, faţă de cauza măreaţă a Partidului Comunist.

La tribună s-a urcat apoi **Dolores Ibarruri**, care a fost întîmpinată cu căldură de asistenţă. In numele Partidului Comunist din Spania ea a transmis Congresului al XX-lea un cordial salut frăţesc.

Tovarăşi delegaţi — a spus Dolores Ibarruri — în persoana voastră salut întregul popor sovietic, îi urez sănătate şi energie pentru ca el, nu numai să îndeplinească măreţele sarcini ale celui de al şaselea plan cincinal, dar să le şi depăşească cu succes. Indeplinirea acestui plan va însemna un ajutor nepreţuit pentru clasa muncitoare mondială, pentru forţele progresiste iubitoare de pace din toate ţările.

Dolores Ibarruri a subliniat în continuare că pentru partidele comuniste şi organizaţiile muncitoreşti din lumea întreagă o importanţă uriaşă o prezintă problemele principiale ale situaţiei internaţionale actuale formulate în raportul tov. N. S. Hruşciov — coexistenţa paşnică a celor două sisteme, posibilitatea preîntîmpinării războaielor în epoca actuală, formele de trecere a diferitelor ţări la socialism şi atitudinea faţă de partidele social-democrate. Aceste teze, a spus vorbitoarea, ne vor ajuta în special pe noi comuniştii spanioli să punem capăt concepţiilor sectariste înguste care mai frînează munca noastră. Ele ne vor ajuta să găsim un teren favorabil pentru înţelegerea reciprocă nu numai cu oamenii muncii socialişti, nu numai cu anarho-sindicaliştii şi cu catolicii, ci şi cu forţele burgheziei naţionale. Una din sarcinile cele mai arzătoare ale comuniştilor spanioli în lupta pentru democraţie este înfăptuirea unităţii clasei muncitoare şi crearea unui front naţional cuprinzînd toate forţele care, indiferent de situaţia lor socială, convingerile politice şi credinţele religioase, doresc schimbări politice în ţara noastră.

A luat apoi cuvîntul **F. I. Dubkovekij** (organizaţia de partid ucraineană). Colhoznicii arteliului nostru agricol „Zdobutok Jovtnia" din regiunea Cerkasî a declarat el, m-au rugat să vă transmit dumneavoastră, delegaţilor la istoricul Congres al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, un călduros salut.

F. I. Dubkovekij a vorbit despre succesele arteliului agricol „Zdobutok Jovtnia".

A luat cuvîntul **A. M. Pankratova** (organizaţia de partid din Moscova). Ea a spus că comuniştii care muncesc în domeniul ideologic nu ţin pasul mai pe de parte cu indicaţiile de mare importanţă ale Comitetului Central. Trebuie recunoscută rămînerea serioasă în urmă ce se constată în dezvoltarea ştiinţelor sociale. Tov. Hruşciov a subliniat în raportul său că în prezent pe primul plan se situează latura economică a teoriei marxist-leniniste, problemele economiei concrete.

Or, pînă în prezent, lucrătorii noştri ştiinţifici şi economiştii au ajutat în foarte mică măsură partidul în rezolvarea sarcinilor economice. Ruperea de viaţă, de practica construcţiei comuniste — iată principala greşeală a oamenilor de ştiinţă din domeniul economiei. Şi în rîndurile istoricilor se constată o rămînere în urmă, la Congres subliniindu-se îndeosebi, pe bună dreptate, rămînerea în urmă în domeniul studierii societăţii sovietice.

P. I. Doronin (organizaţia de partid Smolensk) a arătat că pentru activiştii de partid o importanţă deosebită reprezintă sarcinile expuse în raportul tov. Hruşciov cu privire la îmbunătăţirea muncii de partid. Intr-un timp organizaţiile de partid din regiunea Smolensk au slăbit activitatea organizatorică, în urma cărui fapt s-a creat în 1953 o situaţie grea în agricultură.

Critica bolşevică justă, făcută activităţii noastre în cadrul plenarelor C.C. al P.C.U.S., a arătat P. I. Doronin, a contribuit la îmbunătăţirea activităţii organizatorice a organizaţiilor de partid.

Vorbind despre activitatea desfăşurată în regiune în vederea sporirii producţiei de in, P. I. Doronin a ridicat problema extinderii producţiei de treierători de in, ceea ce va permite îmbunătăţirea calităţii fibrei de in.

A luat apoi cuvîntul **Codovilla**, care a fost întîmpinat cu căldură de asistenţă. In numele Comitetului Central al Partidului Comunist din Argentina, el a transmis delegaţilor la Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, un salut frăţesc.

Masele populare din Argentina, ca şi din toate celelalte ţări din America Latină, a declarat tovarăşul Codovilla, îşi dau seama că activitatea politică înţeleaptă şi fermă de pace pe care o duce Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză şi celelalte ţări de democraţie populară, a devenit cu putinţă unirea tuturor forţelor păcii într-un puternic front mondial în stare să împiedice dezlănţuirea unui nou război. Şi pentru aceasta noi vă exprimăm profunda noastră recunoştinţă.

In perioada agravării fenomenelor de criză în ţările capitaliste, coloniale şi dependente, fenomene care aduc popoarelor tot felul de nenorociri şi suferinţe, a continuat tov. Codovilla, dumneavoastră daţi o soluţie înaintată problemelor care frămîntă popoarele. Fiecare acţiune a dumneavoastră în opera istorică de construire a comunismului şi de apărare a păcii constituie un sprijin dat luptei popoarelor pentru eliberarea naţională şi socială.

Ocupîndu-se de răspunsurile lui N. A. Bulganin la întrebările unui corespondent al revistei sud-americane „Vision", tov. Codovilla a spus că această declaraţie a produs cea mai profundă impresie asupra tuturor păturilor sociale din ţările Americii Latine, de la proletariat şi pînă la burghezia naţională. Popoarelor Americii Latine le-a devenit şi mai evidentă deosebirea dintre linia urmată de ţările imperialiste, care în relaţiile lor comerciale impun condiţiuni politice şi militare, ştirbesc suveranitatea naţională, pe de o parte, şi linia urmată de U.R.S.S., care propune stabilirea de relaţii fără nici un fel de discriminare politică, pe bază de egalitate, avantaj reciproc şi respectarea strictă a suveranităţii fiecărei ţări, pe de altă parte.

Dragostea şi respectul popoarelor ţărilor Americii Latine faţă de Uniunea Sovietică şi faţă de politica ei de pace cresc neîncetat. Acest lucru a devenit deosebit de evident după ce în ţările noastre s-a aflat de propunerea făcută de Uniunea Sovietică Statelor Unite ale Americii de a încheia un tratat sovieto-american de prietenie şi colaborare.

M. A. Suslov, care prezida şedinţa, a anunţat că la discuţiile pe marginea raportului de activitate al C.C. al P.C.U.S. au luat cuvîntul 51 de persoane.

El a declarat că Prezidiului i-a fost înaintată o propunere de a se încheia discuţiile.

Această propunere a fost acceptată.

Preşedintele a anunţat apoi că N. S. Hruşciov a renunţat la cuvîntul de încheiere întrucît toţi vorbitorii împărtăşesc în întregime tezele şi concluziile expuse în raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S.

S-a dat apoi cuvîntul lui **F. R. Kozlov.** In numele organizaţiilor de partid din Moscova, Leningrad, Ucraina, Bielorusia, Gruzia, Uzbekistan, Letonia, Sverdlovsk, Gorki şi Rostov, el a propus să se adopte o hotărîre pe marginea raportului de activitate al C.C. al P.C.U.S.

Delegaţii au votat în unanimitate pentru adoptarea hotărîrii. In sală au izbucnit aplauze furtunoase, prelungite. Toţi s-au ridicat în picioare.

M. A. Suslov a arătat că există o propunere de a forma o comisie în vederea pregătirii proiectului dezvoltat al rezoluţiei Congresului Partidului cu privire la raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. şi să se restabilească astfel practica folositoare care a existat pînă la Congresul al XVI-lea al partidului inclusiv. Congresul a ales în unanimitate comisia.

După aceea, Congresul a adoptat hotărîrea de a aproba raportul de activitate al Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S.

Şedinţele din ziua de 21 februarie

MOSCOVA 21 (Agerpres). — In Palatul Mare al Kremlinului şi-a continuat lucrările Congresul al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Şedinţa din dimineaţa zilei de 21 februarie a fost deschisă sub preşedinţia lui I. G. Kebin.

Congresul a hotărît să examineze punctul trei de pe ordinea de zi: Directivele Congresului al 20-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al şaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960. Raportul este prezentat de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

★

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: In şedinţa din seara zilei de 21 februarie a Congresului al XX-lea al P.C.U.S., care a fost prezidată de E. A. Furţeva, au început discuţiile pe marginea raportului prezentat de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., asupra Directivelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de-al şaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960.

In cadrul discuţiilor au luat cuvîntul: M. A. Iasnov (R.S.F.S.R.), K. T. Mazurov (R.S.S. Bielorusă), N. I. Beliaev (Moscova).

Declaraţia Comitetelor Centrale ale P.C.U.S., Partidului Muncitoresc Unit Polonez, P.C.Italian, P.C.Bulgar, şi P.C. din Finlanda în legătură cu dizolvarea P.C. din Polonia

VARŞOVIA 21 (Agerpres). — Agenţia PAP transmite **Declaraţia Comitetelor Centrale ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Partidului Comunist Italian, Partidului Comunist Bulgar şi Partidului Comunist din Finlanda în legătură cu dizolvarea Partidului Comunist din Polonia.**

La 19 februarie, ziarul „Trybuna Ludu", organul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a publicat următoarea declaraţie:

„In anul 1938, Comitetul Executiv al Internaţionalei comuniste a adoptat o hotărîre cu privire la dizolvarea Partidului Comunist din Polonia, în legătură cu acuzaţia formulată atunci că agenţi duşmani au pătruns în rîndurile activului de conducere al partidului.

După cum s-a dovedit însă în prezent, această acuzaţie se baza pe materiale falsificate de agenţi provocatori, care ulterior au fost demascaţi

In urma examinării întregului material privind această problemă, Comitetele Centrale ale Partidelor Comuniste din Uniunea Sovietică, Italia, Bulgaria şi Finlanda, împreună cu Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, au ajuns la concluzia că dizolvarea Partidului Comunist din Polonia a fost neîntemeiată.

Incă în rezoluţia menţionată a Comitetului Executiv al Internaţionalei comuniste se sublinia gloriosul trecut revoluţionar al eroicului proletariat polonez şi se arăta că mii de comunişti polonezi îşi închină întreaga lor viaţă cauzei clasei muncitoare şi apărării intereselor vitale ale maselor de oameni ai muncii. In condiţiile grele ale teroarei fasciste, Partidul Comunist din Polonia a condus lupta muncitorilor şi ţăranilor polonezi împotriva asupririi capitaliştilor şi moşierilor, pentru eliberarea naţională şi socială a oamenilor muncii. Partidul Comunist din Polonia a adoptat şi a continuat glorioasele tradiţii ale luptei revoluţionare comune a proletariatului polonez şi rus, a stat consecvent pe poziţiile internaţionalismului proletar, pe poziţiile colaborării strînse cu partidele comuniste frăţeşti şi muncitoreşti, cu mişcarea revoluţionară internaţională.

Comuniştii polonezi au luptat activ şi după dizolvarea partidului comunist împotriva dictaturii fasciste a capitaliştilor şi moşierilor polonezi, împotriva primejdiei agresiunii hitleriste care se apropia, folosind toate formele organizatorice existente ale mişcării maselor muncitoreşti şi ţărăneşti.

După invadarea Poloniei de armata hitleristă, comuniştii polonezi, împreună cu socialiştii de stînga, au stat în fruntea luptei de eliberare antifascistă a poporului polonez.

Partidul Muncitoresc Polonez, creat în 1942 de activişti de seamă ai Partidului Comunist din Polonia, a condus mişcarea largă de partizani a muncitorilor, ţăranilor şi intelectualităţii împotriva cotropitorilor hitlerişti şi a fost iniţiatorul creării Radei Narodova (Consiliul Naţional). Lupta forţelor democratice ale poporului condusă de Partidul Muncitoresc Polonez a dus, în condiţiile victoriei istorice a Uniunii Sovietice asupra fascismului, la crearea Republicii Populare Polone. In decembrie 1948 Partidul Muncitoresc Polonez s-a unit pe baza platformei marxist-leniniste cu partidul socialist polonez, formînd Partidul Muncitoresc Unit Polonez, care este astăzi un partid marxist-leninist, un partid monolit de luptă — forţa conducătoare în lupta maselor muncitoare din Polonia Populară pentru construirea socialismului".

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice;
Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez;
Comitetul Central al Partidului Comunist Italian;
Comitetul Central al Partidului Comunist din Bulgaria;
Comitetul Central al Partidului Comunist din Finlanda.

U.N.E.S.C.O. — mijloc important pentru întărirea legăturilor ştiinţifice şi culturale între popoare

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: In legătură cu problema dezvoltării contactelor dintre Est şi Vest, discutată la conferinţa de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei şi Franţei din octombrie-noiembrie 1955, May, director general ad-interim al Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru educaţie, cultură şi ştiinţă (U.N.E.S.C.O.), a adresat miniştrilor Afacerilor Externe ai susmenţionatelor ţări o scrisoare în care ridică problema rolului pe care l-ar putea avea U.N.E.S.C.O. în dezvoltarea legăturilor dintre Est şi Vest.

In scrisoarea sa May analizează activitatea desfăşurată de U.N.E.S.C.O. pentru dezvoltarea legăturilor internaţionale cu caracter pedagogic, ştiinţific şi cultural şi subliniază că activitatea U.N.E.S.C.O. din care fac parte 74 de state are un larg caracter internaţional. Scrisoarea propune folosirea U.N.E.S.C.O. pentru dezvoltarea legăturilor dintre ţările Răsăritului şi Apusului şi crearea unui fond special pus la dispoziţia U.N.E.S.C.O. din care să fie finanţate o serie de măsuri în domeniul învăţămîntului şi culturii, ceea ce ar contribui la stabilirea unor legături mai strînse între popoare.

La 30 decembrie 1955, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a adresat lui L. Evans, director general al U.N.E.S.C.O. o scrisoare de răspuns în care a arătat că guvernul sovietic este pentru o largă colaborare internaţională în domeniul schimbului cultural şi al întăririi legăturilor culturale. Guvernul sovietic vede în această colaborare un mijloc important de consolidare a păcii şi de creare a unei atmosfere de încredere între popoare.

La lărgirea schimbului cultural dintre popoare, se arăta în scrisoarea lui V. M. Molotov, un rol important trebuie să-l aibă U.N.E.S.C.O. — organizaţie special creată pentru a contribui la realizarea păcii internaţionale, bunăstării generale şi înţelegerii între popoare pe calea dezvoltării colaborării în domeniul învăţămîntului, ştiinţei şi culturii. Marile descoperiri din ultimul timp în domeniul ştiinţei şi tehnicii fac să crească rolul şi importanţa acestei colaborări.

Sprijinind în general propunerile practice din scrisoarea U.N.E.S.C.O., V. M. Molotov a exprimat cîteva păreri privitoare la viitoarea activitate a U.N.E.S.C.O., atrăgînd atenţia asupra faptului că, paralel cu sprijinirea studierii unor limbi ca rusa, engleza, franceza, germana, ar trebui să se acorde o mare atenţie şi studierii limbilor altor popoare, şi îndeosebi limbilor unor popoare mari din Asia şi Africa, cum sînt de pildă popoarele: chinez, indian şi popoarele arabe. Aceasta ar contribui la o înţelegere reciprocă mai profundă între Est şi Vest şi ar corespunde năzuinţei legitime a popoarelor ţărilor Asiei şi Africii spre asigurarea independenţei lor naţionale, potrivit principiilor egalităţii în drepturi ale popoarelor şi naţiunilor.

In afară de propunerile menţionate, V. M. Molotov declară că este util ca programul de activitate al U.N.E.S.C.O. să prevadă acordarea de sprijin statelor în mai multe domenii.

Uniunea Sovietică, se spune în continuare în scrisoare, va lua parte alături de alte state la crearea unui fond special care să stea la dispoziţia U.N.E.S.C.O. pentru a contribui la dezvoltarea contactelor menţionate.

V. M. Molotov a atras atenţia conducătorilor U.N.E.S.C.O. asupra situaţiei anormale care s-a creat prin faptul că în această organizaţie nu este reprezentată nici pînă în prezent Republica Populară Chineză.

Recent, L. Evans, directorul general al U.N.E.S.C.O., a adresat lui V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., o scrisoare în care, confirmînd primirea scrisorii din 30 decembrie 1955 a lui V. M. Molotov, a relevat şi sprijinit cu satisfacţie convingerea exprimată în această scrisoare că U.N.E.S.C.O. va putea contribui într-o măsură tot mai mare la „dezvoltarea continuă a relaţiilor reciproce internaţionale în domeniul educaţiei ştiinţei şi culturii, în vederea întăririi încrederii reciproce între toate popoarele şi consolidării păcii".

In ce priveşte problema participării Republicii Populare Chineze la lucrările U.N.E.S.C.O., ridicată de V. M. Molotov în scrisoarea sa, Evans s-a referit la faptul că această problemă este de competenţa Conferinţei Generale U.N.E.S.C.O.

Evans încheie scrisoarea declarînd că este gata să stabilească o colaborare strînsă şi rodnică cu Comisia pentru problemele U.N.E.S.C.O. creată în U.R.S.S.

După lupta electorală din Grecia

Alegătorii din Grecia s-au prezentat în faţa urnelor alegînd deputaţii noului parlament. Lupta electorală în Grecia postbelică nu a prezentat pînă în prezent un interes special. La ultimele alegeri partidul de guvernămînt — „Uniunea greacă" condus de mareşalul Papagos—a întrunit 239 de mandate din 300. Desigur, nu era vorba de o popularitate unanimă ci de cu totul alte mijloace care au dus la înfăţişarea oarecum uniformă a vechiului parlament.

Schimbarea raportului de forţe în arena politică grecească, continuul proces de clarificare a opiniei publice, influenţa negativă exercitată de situaţia jalnică a economiei naţionale — toate acestea şi-au pus pecetea pe viaţa politică a Greciei şi au determinat în mare măsură fizionomia recentei campanii electorale. Moartea lui Papagos a marcat accentuarea destrămării partidului „Uniunea greacă". O serie de conducători au format mai multe partide, iar urmaşul lui Papagos, actualul premier Karamanlis a dizolvat „Uniunea greacă" şi a constituit — cu zarva corespunzătoare — un nou partid denumit „Uniunea naţional-radicală". Actul lui Karamanlis nu poate fi apreciat altfel decît o schimbare de firmă fără repercursiuni în ceea ce priveşte poziţia politică. Schimbarea aceasta de firmă este însă echivalentă cu recunoaşterea unui faliment politic.

Faptul cel mai remarcabil în recenta campanie electorală l-a constituit unirea partidelor de opoziţie de stînga şi de centru în blocul denumit „Uniunea democrată". Coalizarea opoziţiei este o expresie a tendinţelor profunde ce se manifestă în Grecia de a se realiza o schimbare în orientarea politicii acestei ţări — atît pe plan intern cît şi pe plan extern. In „Uniunea democrată" au intrat grupări diferite cum ar fi: partidul liberal condus de Papandreu, „Uniunea liber-democrată" condusă de Venizelos, „Uniunea naţional-progresistă de centru" condusă de Papapolitis, partidul agrarian condus de Baltagis, partidul unit-democrat de stînga (EDA), partidul democrat al poporului muncitor şi mişcarea de iniţiativă democratică.

Rezultatele votului de duminică sînt concludente pentru raportul de forţe în viaţa politică a Greciei. Partidul lui Karamanlis (decedata „Uniune greacă") care la ultimele alegeri parlamentare îşi impusese o situaţie de monopol, nu a obţinut, după date preliminare, decît 1.416.000 voturi. Potrivit aceloraşi date, „Uniunea democratică" a obţinut 1.642.000 voturi. Infrîngerea partidului guvernant este evidentă. Această înfrîngere nu a putut fi evitată nici măcar de teroarea poliţienească declanşată. Infrîngerea lui Karamanlis nu se reflectă însă în repartiţia mandatelor. Sistemul electoral antidemocratic favorizează o ciudată aritmetică. In ciuda votului masiv acordat „Uniunii democrate" repartiţia mandatelor în parlament arată că din cele 300 de locuri ea dispune de numai 142 mandate, în timp ce partidul guvernamental „Uniunea naţional radicală" are 158 de locuri. Această situaţie paradoxală în care partidul care a obţinut majoritatea de voturi dispune de o minoritate de locuri în parlament, se datoreşte după cum recunoaşte şi agenţia de presă „United Press", „legii electorale a cărei trecere prin parlament a fost forţată de Karamanlis". Denaturarea voinţei populare este evidentă. Tocmai aceasta a determinat — după agenţia Reuter — un demers al partidelor de opoziţie pentru ţinerea de noi alegeri, cu asigurarea unor condiţii normale de exercitare a drepturilor electorale pentru toţi cetăţenii.

In ciuda intervenţiei aparatului guvernamental de represiune, alegerile de duminică din Grecia au marcat eşecul politicii cercurilor „atlantice". Votul poporului grec a fost în fapt un vot pentru o reală independenţă a ţării, pentru o poziţie realistă pe plan intern şi extern.

EDGARD OBERST

„Scînteia tineretului"
pag. 4-a 22 februarie 1956

Din paginile presei străine

Mărturii grăitoare despre superioritatea învăţămîntului sovietic

WASHINGTON 21 (Agerpres). — Examinînd situaţia învăţămîntului ştiinţific în U.R.S.S. şi S.U.A. rectorul universităţii Columbia, Dr. Dunning, a declarat că „Statele Unite au pierdut în mod practic bătălia pentru crearea de cadre ştiinţifice. Oricîţi bani am putea cheltui de acum înainte pentru învăţămîntul ştiinţific, a spus el, nu vom putea împiedica prin aceasta Uniunea Sovietică să formeze în viitor de două pînă la trei ori mai mulţi ingineri decît noi".

La această afirmaţie pesimistă a unui expert american competent se raliază şi ziarul elveţian „Gazette de Lausanne", care arată într-un articol recent că Uniunea Sovietică a luat-o cu mult înaintea Statelor Unite în ceea ce priveşte formarea de cadre tehnice şi ştiinţifice, fără ca prin aceasta să se neglijeze celelalte domenii de cultură. Ziarul arată că în 1955 universităţile şi institutele americane cu caracter ştiinţific au acordat 77.300 diplome în timp ce în acelaşi an Uniunea Sovietică a pregătit 120.000 oameni de ştiinţă şi tehnicieni şi că numărul anual al diplomelor ştiinţifice se va ridica peste cinci ani în U.R.S.S. la 250.000".

In privinţa calităţii învăţămîntului sovietic, „Gazette de Lausanne" arată că „şcolile tehnice medii sovietice dau în toate ramurile o mai bună pregătire decît şcolile americane" şi subliniază că această superioritate a şcolilor sovietice medii, capabile să formeze în 2 ani tehnicieni „a căror cunoştinţe teoretice depăşesc deseori pe cele ale studenţilor politehnicilor americane" trebuie căutată în deficienţele învăţămîntului american.

Se menţionează în această privinţă greaua situaţie a învăţătorilor şi profesorilor din S.U.A. şi lipsa de localuri de şcoală. In şcolile secundare americane învăţămîntul matematicilor nu depăşeşte nivelul aritmeticii, iar din aceste şcoli în 95 la sută nu se predă fizica şi în 86 la sută nu se predă chimia. Numai 2 la sută din numărul licienilor studiază trigonometria, 4,3 la sută fizica, 11 la sută geometria, 24 la sută algebra. Cu o astfel de pregătire nu este surprinzător că numai 16 la sută din elevii şcolilor secundare urmează cursurile de ingineri şi că numai 8 la sută reuşesc să obţină o diplomă în această specialitate.

Cu totul alta — arată ziarul — este situaţia în şcolile sovietice, unde elevii obţin cunoştinţe foarte avansate în domeniul ştiinţelor pozitive. „Aceasta explică recentele şi fulgerătoarele progrese ale tehnicii sovietice în domeniile atomic, electronic şi aeronautic", scrie „Gazette de Lausanne", care citează de asemenea părerea d-rului Weyl, cunoscut matematician din biroul american pentru cercetări navale. Acesta arată că „savanţii sovietici sînt inegalaţi în hidrodinamică şi aerodinamică. Savanţii sovietici — a spus dr-ul Weyl — sînt primii din lume în cel puţin două domenii ale fizicii: teoria reacţiilor în lanţ şi a tranzitorilor şi cu deosebire în domeniul fizicii termonucleare şi al automatizării.

Această înflorire a culturii sovietice l-a determinat pe Allen Dulles, şeful serviciilor americane de spionaj, să declare că „armata roşie cea mai de temut este armata savanţilor sovietici". Iar „Gazette de Lausanne" subliniază la rîndul său că „această superioritate tehnică a Uniunii Sovietice va deveni un factor hotărîtor în cadrul întrecerii între est şi vest".

Vizita delegaţiei sindicale din R. P. R. în Iugoslavia

ZAGREB 21 (Agerpres). — Corespondenţă specială: In seara zilei de 19 februarie, delegaţia sindicatelor din R.P.R. condusă de tov. Gheorghe Apostol, preşedintele C.C.S., a părăsit Belgradul, îndreptîndu-se spre Zagreb. La plecare, în gara Belgrad erau de faţă tov. Djuro Salaj, preşedintele C.C.S. din Iugoslavia, Ivan Bojicevici, vicepreşedinte, membri ai secretariatului C.C.S. din R.P.F.I. La Zagreb, delegaţia a fost întîmpinată de tovarăşi din conducerea sindicatelor din Republica Populară Croaţia, în frunte cu Iosip Cazi, preşedintele Consiliului sindical republican.

Vizita delegaţiei la Zagreb a durat două zile. In acest timp a avut loc o întîlnire cu activul de conducere al sindicatelor din Croaţia.

Delegaţia a vizitat uzinele de maşini şi utilaj electrotehnic „Rade Koncear" din Zagreb. Reprezentanţii direcţiei şi colectivului au expus pe larg situaţia întreprinderilor, arătînd sortimentul său bogat de produse şi rolul pe care îl are în electrificarea ţării. Producţia de transformatori a uzinelor „Rade Koncear" este echivalentă cu toate transformatoarele care se aflau în funcţiune în 1952 în economia iugoslavă. In timp ce pe vremea regimului burghezo-moşieresc în întreaga industrie electrotehnică a ţării lucrau 1.200 de muncitori, azi numai la „Rade Koncear" sînt 4.000 de muncitori, uzina dezvoltîndu-se continuu.

Delegaţia a fost condusă prin toate sectoarele fabricii. Realizările tehnice pe care le-au constatat în uzină au produs o impresie puternică asupra membrilor delegaţiei. Aceste realizări sînt o dovadă vie a capacităţii creatoare a clasei muncitoare iugoslave, care a devenit stăpînă a mijloacelor de producţie.

Cu ocazia vizitei, reprezentanţii sindicatelor din R.P.R. au transmis colectivului uzinei „Rade Koncear" o scrisoare de salut şi un dar din partea uzinelor de produse electrotehnice „Klement Gottwald" din Bucureşti. Mulţumind în numele colectivului, preşedintele Consiliului muncitoresc, Rade Miloşevici, a arătat că muncitorii, inginerii, tehnicienii şi funcţionarii întreprinderii „Rade Koncear" vor face totul pentru ca legăturile dintre colectivele celor două fabrici, precum şi dintre oamenii muncii din ţările noastre să se întărească neîncetat.

Delegaţia a mai vizitat şi fabrica de tricotaje şi confecţii „Nada Dimici", unde a fost transmis salutul muncitorilor textilişti din R.P.R., remiţîndu-se cu această ocazie darurile trimise de ei colectivului fabricii „Nada Dimici". Colectivul acestei întreprinderi a rugat delegaţia să transmită cele mai bune urări textiliştilor şi întregii clase muncitoare din R.P.R.

In timpul şederii la Zagreb, delegaţia a vizitat Şcoala Politică „Rade Koncear" a C.C. al Uniunii Comuniştilor din Croaţia, Muzeul Revoluţiei Populare şi a avut convorbiri cu cadrele de conducere ale Universităţii Muncitoreşti şi ale facultăţii care pregăteşte activişti pe tărîm social.

Dulles chemat în faţa Comisiei senatoriale pentru Afacerile Externe ale S. U. A.

NEW YORK 21 (Agerpres). — După cum anunţă ziarul „New York Herald Tribune", preşedintele Comisiei senatoriale pentru Afacerile Externe, senatorul George, a declarat într-o convorbire cu corespondenţii ziarelor că secretarul de stat Dulles şi secretarul de stat adjunct Hoover vor fi chemaţi în curînd în faţa comisiei pentru a da lămuriri asupra politicii dusă de S.U.A. în Orientul Mijlociu. Ziarul arată că senatorul George „nu intenţionează să limiteze întrebările puse lui Dulles la Orientul Mijlociu şi la problema livrării de arme". „Vom discuta — a spus senatorul George — cu dl. Dulles problemele în ansamblu, inclusiv declaraţia că ne aflăm „în pragul războiului", dacă unul din membrii comisiei va dori să ridice această problemă. Mulţi membri ai comisiei sînt convinşi că dl Dulles nu a informat comisia".

In 24 de ore

PARIS. — Agenţia France Presse, anunţă că preşedintele Consiliului de Miniştri, Guy Mollet, a hotărît să includă în guvern reprezentanţi ai grupului „republicanilor sociali" (foşti gaullişti). Liderul acestui partid Jacques Chaban-Delmas, a fost numit ministru fără portofoliu, iar Maurice Lemaire a fost numit secretar de stat pentru problemele industriei şi comerţului.

TOKIO. — După cum anunţă agenţia „Kiodo Ţusin", luînd cuvîntul la 20 februarie în parlament, primul ministru al Japoniei, Hatoyama, a declarat că guvernul Japonez nu va adera la blocul militar al Asiei de nord-est (N.E.A.T.O.) proiectat de S.U.A.

PRAGA. — La 19 februarie a sosit la Londra o delegaţie guvernamentală cehoslovacă condusă de Robert Schmeltz, locţiitor al ministrului Comerţului Exterior. La 21 februarie delegaţia cehoslovacă a început tratativele cu delegaţia guvernamentală britanică asupra unei serii de probleme comerciale şi financiare.

PARIS. — Agenţia A.D.N. anunţă că autorităţile franceze au refuzat să acorde viza de intrare în Franţa lui Johannes Becher, ministrul Culturii din R. D. Germană, invitat la Paris de o serie de asociaţii culturale pentru a participa la o ceremonie consacrată comemorării morţii poetului Heinrich Heine.

DELHI. — Ziarul „Hindustan Standard" anunţă că recent a sosit la Delhi primul grup de specialişti sanitari sovietici care va acorda ajutor Indiei la crearea unui centru de pediatrie pe lîngă unul din spitalele de copii din Delhi.

RIO DE JANEIRO. — Agenţia Associated Press anunţă că în statul Para din nordul Braziliei a izbucnit o revoltă armată condusă de trei ofiţeri de aviaţie. După cum relatează agenţia, această revoltă se datoreşte aceloraşi cercuri care au pus la cale anul trecut complotul eşuat împotriva preşedintelui Juscelino Kubitschek.

PEKIN. — La 20 februarie, o delegaţie economică franceză a părăsit oraşul Pekin plecînd spre patrie.

In R. P. Chineză, delegaţia a purtat tratative cu Comitetul chinez pentru dezvoltarea comerţului internaţional, în legătură cu schimburile dintre China şi Franţa. In urma acestor tratative au fost semnate mai multe contracte comerciale şi un protocol de plăţi.

Adunarea festivă consacrată sărbătoririi Zilei internaţionale de luptă împotriva colonialismului

Marţi după amiază a avut loc în sala de festivităţi a Palatului Pionierilor din Capitală, adunarea festivă consacrată sărbătoririi „Zilei internaţionale de luptă împotriva colonialismului şi de solidaritate cu tineretul din colonii".

Au participat membri şi activişti ai C.C. al U.T.M. şi ai Comitetului orăşenesc Bucureşti U.T.M., tineri muncitori, elevi, studenţi, precum şi tineri de peste hotare care studiază în ţara noastră.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. Miron Olteanu, prim secretar al Comitetului orăşenesc Bucureşti U.T.M.

Tov. Vasile Pîrvan, membru al Biroului C.C. al U.T.M. a vorbit despre „21 Februarie, ziua internaţională de luptă împotriva colonialismului şi de solidaritatea cu tineretul din colonii".

„Această zi — a spus vorbitorul — se leagă cu nenumărate evenimente ale luptei anticolonialiste, în care tineretul se află în primele rînduri. Faptele arată că trăim în epoca destrămării sistemului colonial al imperialismului. In decursul ultimilor 10 ani s-au eliberat de sub jugul dependenţei coloniale şi semicoloniale peste 1.200.000.000 de oameni.

In ziua solidarităţii internaţionale cu lupta tineretului din colonii — a spus în încheiere vorbitorul — tinerii şi tinerele patriei noastre îşi manifestă încă odată cu căldură sentimentele lor internaţionaliste, aducînd un fierbinte salut frăţesc de luptă tuturor luptătorilor împotriva colonialismului, pentru libertatea şi pacea popoarelor".

Participanţii la adunare au adoptat în unanimitate textul unor telegrame de salut adresate F.M.T.D. şi U.I.S., prin care tinerii din Capitală îşi exprimă solidaritatea cu lupta tineretului din colonii pentru eliberare naţională, independenţă, pentru o viaţă mai bună, pentru pace.

In încheierea adunării festive a rulat filmul „Cîntecul fluviilor".

Astfel de adunări au mai avut loc la Galaţi, Timişoara, Cluj şi în alte oraşe ale ţării.

(Agerpres)

Informaţie

La 20 februarie, a fost semnat la Sofia, un Protocol care reglementează schimbul de mărfuri între Republica Populară Romînă şi Republica Populară Bulgaria, pe anul 1956.

Conform Protocolului, Republica Populară Romînă va livra Republicii Populare Bulgaria: instalaţii de foraj, produse petrolifere, tractoare şi piese de rezervă pentru acestea, chimicale, sare etc.

Republica Populară Bulgaria va exporta în Republica Populară Romînă: minereu şi concentrate, fier-beton, fire de bumbac, cabluri, produse alimentare etc.

Discuţiile au fost duse într-o atmosferă prietenească, ambele părţi avînd în vedere satisfacerea nevoilor reciproce.

Din partea Republicii Populare Romîne, Protocolul a fost semnat de Nicolae Anghel, locţiitor al ministrului Comerţului Exterior iar din partea Republicii Populare Bulgaria de Ivan Perpeliev, locţiitor al ministrului Comerţului Exterior

(Agerpres)

Spectacolele de azi

Cinematografe

Magheru, V. Alecsandri, Arta, Popular, 1 Mai: Vagabondul (seria I-a); **Patria, Bucureşti, Elena Pavel, Gh. Doja, 8 Martie, Donca Simo, Al. Sahia, Flacăra, N. Bălcescu:** Vagabondul (seria II-a), complectare: La noi, la Todireşti; **Republica, Lumina:** O noapte pe Mont Blanc; **Filimon Sîrbu, Vasile Roaită, I. C. Frimu:** Tata, mama, bona... şi eu, complectare: Vulpoiul campion; **Infrăţirea între popoare, Maxim Gorki:** O călătorie în epoca preistorică; **Victoria:** La revedere, domnule Grock; **Al. Popov:** Festivalul tineretului de la Varşovia; Concursul internaţional de motocros; **Griviţa:** Intr-o primăvară la Budapesta; **Cultural:** Rio Escondido; **Unirea:** Domnişoara de Scuderi; **T. Vladimirescu:** Tăunul; **Munca:** Lecţia vieţii; **Carpaţi:** Alarmă în munţi, complectare: Şurubul lui Marinică; **Mioriţa:** Poveste neterminată; **Moşilor:** Seară de petrecere; **Ilie Pintilie:** Altura; **M. Eminescu:** Stele pe aripi; **Volga:** Insula fără nume; **8 Mai:** Jan Hus; **Libertăţii:** Liliacul; **Rahova:** Giuseppe Verdi; **Gh. Coşbuc:** Vînătorul de mare; **Olga Bancic:** S-au cunoscut într-o trăsură; **Aurel Vlaicu:** Soldatul Ivan Brovkin.

Timpul probabil

Pentru zilele de 23, 24, 25 februarie, Institutul Meteorologic Central anunţă următorul timp probabil:

In Bucureşti: Vreme rece cu cer schimbător, fulguiri temporare, vînt moderat. Temperatura mai întîi în scădere, apoi în creştere.

In ţară: Vremea se va ameliora în mod treptat şi vîntul va slăbi în intensitate. Cerul va prezenta înseninări în jumătatea de nord-est a ţării rămînînd schimbător, mai mult noros, în celelalte regiuni. La începutul intervalului ninsoare slabă, apoi temporară şi locală. Temperatura mai întîi în scădere, apoi în creştere. Minimele vor oscila între minus 5 grade şi minus 20 grade, iar maximele vor fi cuprinse între plus 5 grade şi minus 7 grade.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52